

Curierul Adventist

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii lui Hristos • Iunie 2010

esti
gata
să
vestești *Harul?*

SUMAR

12

8

17

20

18

Editorial

- 3** Sesiunea Conferinței Generale, delegați și teologie
Ángel Manuel Rodriguez

Spiritual

- 4** Căința divină
Iosif Diaconu

Istorie biblică

- 6** Ierusalim, cetatea păcii
Laurențiu Ionescu

Teologie

- 8** O perspectivă pentru tineri: „Student valdenz”
Mihai Goran

- 9** Concerte de muzică creștină
Benoni Catană

Misiune externă

- 10** Ceremonia care costă
Hanna Bota

Roagă-te și lucrează

- 12** Sâmbăta, bibliotecar
Anamaria Maier/ AARC

Tineret

- 16** Generația vinovată
Narcis Ardelean

- 17** A început numărătoarea inversă pentru Atlanta: Cum sunt aleși liderii Bisericii?
Elizabeth Lechleitner/ANN

Educație

- 18** Liceul Teologic Adventist „Maranatha”
Iosif Sălăjan

Familie

- 20** În slujba nevestei lui Naaman
Romulus Chelbegean

Relații oficiale

- 21** Membru al Congresului SUA: Separarea Bisericii de Stat nu ar trebui să blocheze mesajul religios
Elizabeth Lechleitner/ANN

Sănătate

- 22** Ecouri pozitive și speranțe
Dr. Valentin Nădășan

- 23** ASI România – un mod diferit de a crea valori!
Leonard Azamfiri

Pagina presbiterului

- 24** Presbiterul bisericii
Aurel Neațu

Misiunea femeii

- 25** Cine ești?
Lidia Mărginean

Știri

- 28** De vorbă cu cititorii
Florin Lăiu

Pagina copiilor

- 30** O decizie bună
Adela Bancău

De la inimă la inimă

- 31** Vindecă pentru a sluji
Sorin Goleanu

CURIERUL ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul nostru Isus Hristos, prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în revenirea Lui pe curând.

Anul LXXXVII, IUNIE 2010

Redactor-șef: Virgiliu Peicu

Consultanți:

Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgel Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea

Colaboratori speciali:

Iacob Pop, Romica Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Magyarosi Barna, Constantin Dinu

Director: Iacob Pop

Corectură: Lavinia Goran

Grafică și tehnoredactare:

Eric Bocăneanu

Foto p. 3: Lee Bennett/ANN

Foto p. 21: Ansel Oliver/ANN

Adresa redacției:

Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.adventist.ro

Imprimare:

Tipografia Fast Print,
Str. Țepeș Vodă nr. 111, sect. 2
București, tel. 021 323 00 20
Fax. 021 323 00 40

ISSN 1220-6725

Sesiunea Conferinței Generale, delegați și teologie

ÁNGEL MANUEL RODRIGUEZ

Desfășurată la fiecare cinci ani, Sesiunea Conferinței Generale a Bisericii Adventiste este o reuniune spirituală și o întâlnire de lucru la nivel global. Sesiunea din acest an se va desfășura în Atlanta. Pe măsură ce Sesiunea Conferinței Generale se apropie, este important să amintim contribuția ei la înțelegerea naturii bisericii și a rolului său teologic. Sesiunea, în sine, trebuie analizată și interpretată teologic. Orice încercare de a defini Sesiunea Conferinței Generale numai ca o *întâlnire de lucru* globală omite însăși natura ei într-un mod drastic și chiar amenințător. Permiteți-mi să vă împărtășesc câteva gânduri cu privire la funcția teologică (ecleziologică) a Sesiunii Conferinței Generale.

1. Exprimă universalitatea (catolicitatea) bisericii

Cuvântul „catolic” provine din grecescul *katholikos* și înseamnă „general”, „universal”. Prin „catolicitate” mă refer la natura universală și expresia multiplelor fațete ale bisericii ca trup al lui Hristos. În timpul unei sesiuni a Conferinței Generale, natura universală, „catolică” a bisericii, înțeleasă de adventiști ca rămășița de la sfârșitul timpului, adunată din „[orice] neam, [orice] seminție, [orice] limbă și [orice] norod” (Apocalipsa 14:6), devine vizibilă în întrunirea și activitățile delegaților. Ei nu se întrunesc pentru a reprezenta interesul expresiei locale a bisericii, ci pentru a susține interesul suprem al bisericii mondiale ca trup al lui Hristos.

2. Exprimă apostolicitatea bisericii

Prin „apostolicitate” înțeleg devotamentul „nenegociabil” al bisericii față de întreaga Scriptură ca standard de credință și practică. Biserica este apostolică atâta timp cât are ca fundament al credinței ceea ce e relatat în Vechiul Testament, în învățăturile lui Isus și în expresia sa apostolică din Noul Testament. În timpul Sesiunii Conferinței Generale, biserica modelează și demonstrează, prin procesele decizionale și discuțiile pastorale, doctrinare și teologice, supremația Scripturii în viața comunității mondiale. Devine vizibil în timpul sesiunii faptul că Scriptura este norma care determină toate elementele de doctrină și credință, iar principiile sale sunt folosite pentru a defini și stabili și pentru a configura activitățile misiologice globale.

3. Exprimă autoritatea bisericii

Atunci când delegații bisericii se întrunesc în cadrul Sesiunii Conferinței Generale, sesiunea reprezintă cea mai înaltă autoritate a bisericii pe Pământ pe baza Scripturilor, sub conducerea lui Hristos și în puterea Duhului Sfânt. Este cea mai înaltă autoritate prin faptul că, prin intermediul sesiunii, biserica globală vorbește cu o singură voce lumii întregi. În îndeplinirea acestei sarcini, sesiunea depășește *individualismul* și *regionalismul* și reafirmă calitatea bisericii de comunitate *globală*.

4. Exprimă unicitatea bisericii

Afirmațiile anterioare indică deja faptul că Sesiunea Conferinței Gene-

rale este, prin definiție, o expresie a unității și unicității bisericii lui Hristos. Delegații vin din toată lumea cu un mesaj comun, o misiune comună și o speranță comună. Acestea definesc identitatea și scopul existenței lor. Această *koinonia* a mesajului, misiunii și speranței nu e creată în cadrul sesiunii; ei o aduc cu ei din comunitățile locale. În cadrul sesiunii, apropierea lor arată într-un mod glorios faptul că unitatea și unicitatea bisericii sunt un fenomen global; un miracol al harului lui Hristos prin Duhul Sfânt. În diversitatea culturală și etnică, delegații descoperă, într-un spirit al dragostei și slujirii, legătura profundă și unitatea cu Domnul și unii cu alții de care se bucură biserica la finalul sesiunii. Când delegații se despart, această unitate și unicitate dăinuie în memoria comună și în scopul bisericii.

Ar fi corect să concluzionez că unul dintre cele mai importante aspecte ecleziologice ale Sesiunii Conferinței Generale se concentrează asupra rolului său de expresie ultimă a autorității bisericii mondiale. Pentru ca această autoritate să contribuie la unitatea bisericii, trebuie să fie folosită având ca fundament Scriptura și consimțământul corpului de credincioși în a o recunoaște și a i se supune. Toți ar trebui să facem acest lucru într-un spirit de umilință și ca un răspuns la rugăciunea Domnului: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:21)

Căința divină

IOSIF DIACONU

Ca popor al Cuvântului folosim Scriptura pentru a găsi sfat și încurajare în diferite situații ale vieții. Tot aici întâlnim muștrări și corecții pe care trebuie să le facem caracterului nostru. Și, mai important decât toate, în Scriptură aflăm modul în care putem avea viața veșnică. (2 Tim. 3:16,17)

Totuși nu de puține ori cititorul atent se află pus în fața unor texte mai greu de înțeles. Acestea se lămuresc fie folosind o altă traducere, fie ajutându-ne de vreun comentariu.

În aceste rânduri dorim să ne ocupăm de una dintre ideile ciudate ale Bibliei, regăsite în mai multe texte. Vom aborda, așadar, tema căinței lui Dumnezeu.

Această idee apare în Geneza 6:6: „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ...” De asemenea, Exod 32:14 ne spune că „Domnul s-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă”. 1 Samuel 15:11 consemnează astfel: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat.” „Domnul s-a căit de răul acela” spune și 2 Samuel 24:16. În cartea lui Iona aflăm chiar că profetul s-a supărat foc pentru că „Dumnezeu S-a căit de răul pe care se hotărâse să li-l facă”. (Iona 3:10)

Surprinzător nu-i așa? Căința este o trăire proprie omului. Acesta, finit prin creație și supus greșelii prin căderea în păcat, are multe momente de căință. Pentru problemele spirituale, căința poartă îndeosebi numele de pocăință. La om, aceasta implică schimbarea naturii sale păcătoase. În toate cazurile, căința sau pocăința implică remușcare, părere de rău sau regret. De asemenea, căința are la bază

greșeli în apreciere și decizie, lipsă de informație sau de înțelepciune. Or, cu greu putem atașa asemenea lucruri de numele lui Dumnezeu, mai ales că există și texte care în mod direct îl disociază pe Dumnezeu de orice fel de act al căinței (vezi Numeri 23:19; 1 Sam. 15:29; Maleahi 3:6; Iacov 1:17). Cu siguranță că nu am face acest lucru dacă Biblia însăși nu ar face-o.

Pentru această ocazie, am ales ca studiu textul din Exod 32:14: „Și Domnul S-a lăsat de răul, pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.”

Ce se întâmplă practic aici? După ce poporul a încheiat legământul cu Dumnezeu (Exod 19), Moise a urcat pe munte pentru a primi instrucțiuni mai complexe și tablele Legii. În acest timp, poporul și-a făcut un vițel de aur și s-a închinat lui. Văzând aceasta, Dumnezeu se hotărăște să distrugă poporul, nu înainte de a-i spune lui Moise de acest plan. Acesta mijlocește pentru popor și, ca urmare, Domnul S-a lăsat (S-a căit) de răul pe care voia să-l facă.

Atunci când ne apropiem de text, observăm că termenul ebraic folosit (*nachem*) are înțelesul de regret, schimbare a inimii, pocăință, întristare, părere de rău, dar și consolare. Interesant este faptul că termenul cel mai des folosit de scriitorii biblici pentru a vorbi despre pocăința omului nu este *nachem* („doar de două ori din 38 în Vechiul Testament”¹), ci *shub*, însemnând a întoarce (de la păcat spre Dumnezeu).

¹ Frank E. Gaebelein, Editor, The Expositor's Bible Commentary, USA: Zondervan P.H. vol 2, p. 479.

Observăm, deci, că, din punct de vedere lingvistic, Biblia diferențiază întrucâtva căința divină de pocăința umană. Totuși, pentru a înțelege corect mesajul textului, trebuie să mai ținem cont de doi factori: Dumnezeu însuși și mijlocitorul.

Înainte de a se face remarcat în acest episod prin căință, Dumnezeu surprinde mai întâi prin faptul că „cere voie”: Lasă-Mă (Exod 32:10). Cu alte cuvinte, actul judecății Sale este precedat de dorința lui Dumnezeu de a izbăvi. Înainte de a pedepsi, Dumnezeu „pleacă” în căutarea unui mijlocitor în stare să-i aducă argumente că nu ar trebui să procedeze așa. Astfel a lucrat El și în cazul Sodomei, în discuția cu Avraam (Gen. 18).

Aceste cazuri arată că există resurse în natura divină care îi permit ca, în anumite condiții, să își schimbe cursul acțiunilor.

În Scripturi, cazurile în care Dumnezeu Se căiește și își schimbă cursul acțiunilor sunt două: fie subiectul acțiunii Sale se schimbă (în rău: Gen. 6:6; 1 Sam. 15:11 sau în bine: Iona 3:10), fie intervine un mijlocitor (Exod 32:14; Gen. 18; Luca 13:6-9).

În acest caz, Dumnezeu își schimbă decizia în urma intervenției mijlocitorului pe care El și L-a propus. Altfel, dacă Dumnezeu nu ar fi fost prin natura Sa îndurător, nici nu i-ar fi cerut permisiunea lui Moise și nici nu i-ar fi ascultat pledoaria. Iată, de exemplu, ce s-a întâmplat când Moise l-a cerut Domnului să poată intra în țara Canaan. Deși s-a rugat insistent, Dumnezeu nu i-a permis acest lucru (Deut. 3:23-26; la fel Samuel, când se ruga pentru Saul – 1 Sam. 16:1).

nă

Moise este aici un tip, o umbră a adevăratului Mijlocitor care urma să vină. Domnul Isus Hristos este Mijlocitorul (1 Ioan 2:1) pe care Dumnezeirea Îl caută și Îl propune pentru ca omul să experimenteze nu judecata divină, ci mila Sa. Hristos are argumentele legitime (1 Ioan 2:2; Evrei 7:25; 9:24) pentru ca atunci când Dumnezeu se îndură de păcătos să rămână consecvent naturii Sale.

Vom înțelege deci că atunci când Biblia vorbește despre căința lui Dumnezeu indică nu o schimbare a naturii divine, ci mai degrabă o schimbare a atitudinii sau a acțiunii Sale. Aceasta este reacția naturii Sale constante la oscilațiile obiectului asupra căruia operează.

În încheiere, aș dori să spun că Dumnezeu nu are nevoie de apărători ca prietenii lui Iov. Dar avem suficiente motive să concluzionăm că, atunci când vorbește despre căința divină, Biblia se referă la acțiunile lui Dumnezeu și nu la natura Sa. Omul se schimbă, nu Dumnezeu! Omul se schimbă fie în rău, prin răzvrătire, fie în bine, prin pocăință. Și pentru că se întâmplă aceasta, Dumnezeu este liber să acționeze diferit față de intenția anunțată inițial.

Aceasta este ceea ce Scriptura numește că Dumnezeu S-a căit!

P. S.: Într-un articol viitor vom discuta ce înseamnă că Dumnezeu S-a căit de rău. Ne va interesa atunci ce fel de rău este cel la care Dumnezeu a renunțat.

Cetățile marii lupte

Ierusalim, cetatea păcii

lector univ. dr. LAURENȚIU IONESCU

Ultima oară am mers la Ierihon. Ziduri dărâmate, vieți pierdute, case arse. În dreptul celor care n-au vrut să treacă de partea lui Dumnezeu. O singură familie salvată, o singură casă nedistrusă. În locul în care credința a biruit. Ca o dâră de sânge, funia cărămizie atârna la fereastra acelei case. Ca o dâră de sânge. Sângele legământului. Trebuie să mergem la Ierusalim ca să înțelegem ce s-a întâmplat. *Ierușalaim*, cetatea păcii.

Istoria acestei cetăți e veche. Atâtea istorii s-ar putea povesti despre această cetate. Am putea vorbi despre împărații care au locuit acolo. Am putea vorbi despre lupta dintre religia adevărată și cea falsă. Am putea vorbi de ziua în care Solomon a terminat templul. Despre vremea lui David. Despre plecarea în robie. Despre arderea zidurilor. Despre armata lui Nebucadnețar care a intrat în templu și a luat toate vasele. Despre profeții care au vestit mântuirea în acest loc. Câte istorii, câte lupte dintre bine și rău! Cetatea Domnului. Ierusalim. Atât de frumoasă și în același timp atât de

complicată! Din trecut n-a mai rămas decât amintirea. Un templu distrus din nou. Un zid al plângerii. Cum zice un cântec: ... *pierdută în visare, între dealuri, stă o cetate care are în inima ei un zid. Ierusalime de aur, de aramă, de lumină, pentru cântecele tale, nu-ți sunt eu oare harpă?*

Încă o cetate a marii lupte dintre bine și rău. Aș vrea să vizităm această cetate în ziua de Paști. Nu Paștele de anul acesta, ci în singura zi de Paști care contează. Cea despre care vorbește funia cărămizie de la Ierihon. Cea mai importantă zi a marii lupte. E ca o răscruce în care se întâlnesc toate profețiile, toate jertfele, toate simbolurile. Cea mai importantă zi a marii lupte. Anunțată de veacuri. Prevestită de toate legile jertfelor din Tora. Ziua în care moare Mielul. Ce paradox! În cetatea păcii se dă marea luptă.

Războiul războaielor. Parcă peste timp se aude glasul lui Dumnezeu, prefigurând grozăvia luptei: *tu îi vei zdrobi călcâiul, dar ea îți va zdrobi capul* (Gen. 3:15). Iată-i față în față în ultima încheștare în lupta dintre bine și rău. Prințul întunericii, ascuns în

spatele mulțimilor, șoptindu-le vorbele de ocără, provocările, batjocura. De partea cealaltă, sus pe cruce, Mielul. Purtând păcatul lumii și rugându-Se pentru iertarea tuturor: „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac!” Ce spectacol! Înfricoșător de sinistru.

De partea cealaltă a dealului de la Golgota, stă mândră cetatea Ierusalimului. Templul cu pietre mari și albe. Ultima zi. Și, ciudat lucru, parcă nimeni nu înțelege nimic. E vremea Paștelui, e vremea când trebuie jertfit mielul, e vremea când sângele trebuie pus încă o dată pe ușorii casei ca aducere-aminte a salvării din Egipt. Și parcă nimeni nu înțelege măreția acestei zile. Ziua când se sfârșește războiul. Ziua păcii în cetatea păcii. Doar cine are ochii profeților și s-a învățat să vadă ca profeții înțelege ce se întâmplă.

Răscrucea timpurilor. Vremea când toate profețiile, când toate legile jertfelor, când toate razele de lumină ale revelației se întâlnesc într-un singur punct. Răsună încă ecoul cuvintelor spuse cu câteva zile înainte: *Osana, Fiul lui David!* În arșița soarelui crud

care arde se aud cuvintele vestite cu sute de ani înainte: *Mi-e sete!* Și parcă nimeni nu vrea să vadă că fierea și oțetul sunt acolo. Se aud sortii căzând – prea egoiști ca să împartă haina între ei, soldații romani își aleg câștigătorul. Sunt toți adunați acolo, așa cum stătea scris, cum fusese vestit de veacuri. Și nimeni parcă nu vede nimic. Ți trebuie ochi de profet ca să înțelegi ce se petrece. Numai că în Ierusalim nimeni nu are ochi de profet. *Ierusalime, Ierusalime care omori pe proroci!* Ce cuvinte teribile!

La răscrucea vremii, când toate așteptările de veacuri se împlinesc, când viitorul profetic devine prezent, când „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine”, nimeni nu vede nimic. Ți trebuie ochii profeților ca să vezi și să înțelegi.

Ultima luptă. Fără cuvintele profeților, ceea ce se vede e doar un spectacol al neputinței. Un om răstignit, pironit pe o cruce, mort de sete și sfârșit de oboseală, între tâlharii de drept comun, încoronat cu spini, fără să poată să facă nimic împotriva forței unui imperiu care domnește. Doar atât poți zări dacă te uiți doar cum se uită oamenii. Spectacolul este banal și comun.

Dacă ai însă cuvintele profeților, dacă știi prorociile, dacă te uiți cu luare-aminte, vezi absolut cu totul alt tablou. Nu spectacolul neputinței îl vezi, ci măreția ultimei bătălii. Da, pe cruce e un om, însă nu doar un om. Pare neputincios, nu pentru că este, ci pentru că nu vrea să se folosească de puterea lui. Și puterea lui întrece orice imaginație. Ți dai seama că celălalt, adversarul lui, știe de această putere, doar când vezi cum îl provoacă: „Uă, Tu care strici Templul și-l zidești în trei zile, mântuiește-Te pe Tine Însuși și coboară-Te de pe cruce!” Doar ochii profeților te ajută să vezi că Omul acesta e Cel care a făcut lumea în șapte zile. Pricepeți adâncimea luptei? Isus nu e cineva care nu poate să se dea jos de pe cruce. Poate, dar nu vrea. El Însuși a spus-o: „Tatăl Mă iubește pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși” (Ioan 10:17,18). Poate să coboare de pe cruce, însă n-o face, deoarece am fi pierduți cu toții.

Măreția ultimei lupte stă în faptul că El are putere, dar nu se folosește de ea pentru El. Ar putea să coboare, ar putea să nu-I fie sete, ar putea să facă să dispară piroanele, dar n-o face, ca să învingă. Să arate cât de crud este prințul întunericului. „El e de la început un ucigaș și tată al minciunii”. „Dă-Te jos de pe cruce!”

Că să ne mântuiască a trebuit să nu coboare. „Ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund.” „Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și, prin rănilor Lui, suntem tămăduiți.” Doar privind prin ochii profeților poți să înțelegi măreția acestei zile. *Împăratul împăraților și Domnul domnilor*, acesta e numele Lui.

În arșița zilei, la răscruce de vremuri, parcă nimeni nu vede nimic în Ierusalim, pentru că Ierusalimul îi „ucide cu pietre pe proroci”. În ziua aceea de Paști s-au împlinit toate lucrurile vestite de Moise și de proroci. S-a făcut întuneric, s-au auzit cuvintele *Eli, eli, lama sabachtani*. Mielul care ridică păcatul lumii a fost jertfit. Atunci s-a rupt perdeaua dinăuntrul Templului de sus până jos. În Ierusalim.

Din coasta Lui a curs sânge și apă. Ca funia cărămizie de la Ierihon, ca sângele de pe ușorii casei în noaptea eliberării. Pe dealul Golgotei, lângă Ierusalim. În ziua aceea nimeni n-a văzut ce se întâmpla. Pentru că Ți trebuie ochi de proroc ca să înțelegi ce s-a întâmplat de Paști. Avem pace, pentru că „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine”.

O perspectivă pentru tineri: „Student valdenz”

MIHAI GORAN

Dacă Isus ar fi astăzi student, ce ar alege El să facă pe timpul vacanței de vară? Vi-L puteți imagina pe Cel care știe cât de puține veri de har Îi mai rămân la dispoziție, petrecându-Și timpul cu lucruri care n-au o valoare veșnică? Există vreun plan mai bun, pe care îl poți alege vara aceasta, decât acela de a merge pe urmele Sale?

Proiectul „Student valdenz” împletește eficient lucrarea medicală cu răspândirea Cuvântului. Este o reeditare a metodei de misiune a lui Isus. El Se amesteca printre oameni, mergea în locurile unde se aflau ei, le împlinea nevoile, îi vindeca și apoi le propovăduia. Astfel, după exemplul Său, vom amplasa standuri de sănătate în locuri publice, le vom oferi trecătorilor posibilitatea de a face teste medicale, ne vom împrieteni cu oamenii, iar apoi le vom prezenta publicațiile. Acest cuvânt „întrupat” în cărțile și revistele noastre conține soluții autentice pentru domeniile esențiale ale vieții oricărui om: sănătate, educație, familie și spiritualitate.

Acest proiect a debutat în București, în vara anului trecut. La ieșirea din stațiile de metrou, evangheliști cu literatură împreună cu 40 de studenți voluntari au slujit nevoilor a mii de oameni. Au fost amplasate 10 „ambasade ale Cerului”, unde s-a oferit șansa obținerii „vizei” pentru o sănătate mai bună și pentru viață veșnică. Impactul pozitiv asupra oamenilor și asupra tuturor celor implicați ne-a determinat să extindem această acțiune,

oferindu-le posibilitatea mai multor tineri să participe. Iată câteva mărturii ale studenților implicați:

- “„Programul *Student valdenz* este inspirat de Dumnezeu.”
- “„Acum cred că evanghelizarea prin literatură are un loc cu totul special în încheierea istoriei acestui pământ.”
- “„Nu voi regreta niciodată că am luat decizia de a mă înscrie în acest proiect, deoarece a fost o experiență minunată. În afară de faptul că mi-am făcut noi prieteni, prietenia mea cu Isus e altfel. Experiențele pe care le-am trăit mi-au întărit credința și am simțit că iubirea lui Dumnezeu a dat caracterului meu acele atingeri modelatoare de care aveam nevoie.”
- “„Am venit în acest proiect plină de temeri, întrebându-mă dacă este într-adevăr locul potrivit pentru mine. Acum, privind în urmă la providența Sa, sunt sigură că Domnul m-a chemat aici pentru a-mi da startul pentru o lucrare și mai mare. Am experimentat cum este să te încrezi în Dumnezeu și să fi dependent de El 100%.”
- “„Implicarea în acest proiect a fost cea mai bună alegere pentru această vară. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu din tot sufletul... A fost o reînviere a vieții mele spirituale. Am întâlnit ceea ce căutam de mult: un grup de oameni care trăiesc pentru Dumnezeu, sunt uniți de același scop și conduși de același Duh. Cred că atmosfera din biserica apostolică era asemănătoare. Rugăciunile izvorăsc din dorința sinceră de închinare, experiențele sunt vii, proaspete, urmarea umblării cu Dumnezeu.”

Vara aceasta, proiectul se va desfășura concomitent în București, Cluj și pe litoral. În serii de câte trei săptămâni, zeci de tineri din întreaga țară vor avea ocazia să trăiască un timp de calitate slujind lui Dumnezeu și semenilor. O astfel de experiență va lăsa asupra vieții tuturor celor implicați o amprentă pozitivă pentru veșnicie.

Există o făgăduință: „Cuvântul Meu [răspândit prin intermediul publicațiilor] nu se întoarce la Mine fără rod” (Isaia 55:11). De aceea vom semăna cu credință și vom aștepta cu bucurie momentul în care vom întâlni roadele prețioase ale acestei lucrări. Știm că suntem colaboratori cu îngerii și că în spatele fiecărei cărți va fi o istorie specială. Prin harul divin, vom avea multe surprize în ceruri.

Pentru tinerii cu „urechi sensibile”, aceste gânduri conțin o chemare: „Pe cine să trimitem și cine va merge pentru Noi?” Ecoul chemării se distinge mai clar pe site-ul www.studentvaldenz.ro. E nevoie de curaj, credință și spirit de sacrificiu pentru a răspunde: „Iată-mă, trimite-mă!” (Isaia 6:8)

Concerte de muzică creștină

BENONI CATANĂ

Suntem destul de obișnuiți cu evenimente muzicale, numite generic „Concert de muzică creștină”. Avem soliști, formații, coruri profesioniste sau semiprofesioniste care organizează, adesea, concerte, fie în sala bisericii, fie în săli publice. Nevoia de concerte creștine este legitimă, deoarece muzica creștină l-a însoțit de la început pe poporul lui Dumnezeu, și misiunea creștină se folosește întotdeauna de mesajul cântat, care pătrunde pe calea aceasta și rămâne neșters în sufletele oamenilor. Am spus adesea că dacă solia sănătății este brațul drept al soliei adevărului, muzica este brațul stâng, deoarece este mai aproape de inimă... Și, într-adevăr, evanghelizarea medicală și evanghelizarea muzicală sunt două vâsle care favorizează înaintarea corabiei mântuirii.

Dar și critica ce însoțește adesea concertele de muzică creștină pare a fi legitimă, deoarece anumite aspecte legate de felul de muzică ce se cântă, de etalare, de competiție etc. sunt criticabile.

E adevărat că avem nevoie poate nu de distracție, ci, ca să spunem așa, de destindere, și muzica oferă o asemenea oportunitate. Ascultând muzică ne destindem, ne bucurăm, e vorba poate chiar de muzico-terapie. Chiar dacă ar lipsi cuvintele, o piesă corală ne-ar putea bucura prin armonie, prin ritm etc.

Dacă e vorba de un concert muzical propriu-zis, atunci ar fi de dorit să știm acest lucru de la început, ca să venim pregătiți să ne bucurăm de

muzică și atâta tot, și nici criticii n-ar avea ce să comenteze. Ar fi de dorit teme despre natură, despre dragoste, despre orice alte subiecte frumoase și decente, și tinerii s-ar bucura să umple sala. Marile sau micile partituri se vor putea cânta în limbile originale, deoarece nu ne interesează neapărat cuvintele, ci muzica. Atunci am putea aprecia profesionalismul dirijorilor, al compozitorilor și alte aspecte artistice. Ceea ce deranjează poate cel mai mult este înșelarea în așteptări: mergi la un concert creștin și te aștepti la mesaj spiritual, la solemnitate, dar ești servit cu altceva. Să nu uităm totuși că Dumnezeu le-a dat daruri deosebite muzicienilor pentru a fi folosite în misiune.

Dar dacă organizarea unui concert creștin nu se face cu scop distractiv, atunci cum am putea gândi la un scop evanghelistic și ce metode am putea folosi pentru ca rezultatele să fie cu adevărat spre slava lui Dumnezeu?

Între muzică și cuvânt este un raport de subordonare; cuvântul trebuie să subordoneze muzica. Dacă muzica este lăsată în prim-plan, atunci își va face de cap. Ai nevoie de partituri din ce în ce mai interesante ca să placă.

Haideți să aducem Cuvântul în prim-plan! Ce ar fi dacă pentru organizarea unui concert de muzică creștină ne-am gândi să invităm un vorbitor bun? Nu este nevoie de o predică, doar prefațată și încheiată prin câteva piese muzicale. În acest caz n-ar mai fi concert de muzică, ci ar fi predică sau evanghelizare propriu-zisă. Vorbim acum de un „concert de muzică crești-

nă” în care vorbitorul să aibă un mesaj special prezentat secvențial printre piese muzicale. Să aibă scurte povestiri, ilustrații, texte biblice, cugetări etc., în strânsă legătură cu piesele ce se cântă și pe care trebuie să le cunoască dinainte. Să aducă în atenție și să sublinieze cuvintele ce se vor cânta. Și dacă textul cântat va fi afișat pe un ecran, atunci o atenție sporită se va da mesajului, care va rămâne în ochii și în cugetul celor care sunt prezenți. În acest caz, selecția pieselor nu se va mai face pe criterii strict muzicale, ci pe criterii spirituale, iar scopul și rezultatul vor fi evanghelistice cu precădere.

Gândiți-vă dacă nu cumva, în felul acesta, chiar muzica n-ar fi mai bine înțeleasă... O simplă derulare a pieselor una după alta n-ar aduce atâta folos, cât s-ar aduce prin prezentarea mai detaliată a lor. Cunoașterea compozitorilor, cunoașterea particularităților unei piese muzicale, prin prezentarea făcută de vorbitor, ar crea premisele unei educații muzicale ce s-ar putea face în mod eficient pe această cale. Gândind în perspectivă, concepția unui astfel de concert va cere un efort în plus și va cere un timp suficient pentru pregătire, dar merită!

Și dacă urmărim cu adevărat slava lui Dumnezeu, atunci și muzica va fi de valoare, dar și textul își va căpăta locul lui și efectul dorit, acela de a impresiona sufletul și a-l aduce rob ascultării de Hristos.

De-abia aștept un asemenea concert!

Ceremonia care costă

HANNA BOTA

Labo nu gătea, era în perioada ciclului menstrual și nu avea voie să se atingă de mâncare, pentru că, dacă bărbații vor mânca din mâncarea gătită în această perioadă, se vor îmbolnăvi îngrozitor, mi-a destăinuit ea. Am încercat să-i explic că nu e adevărat, că e doar o tradiție, că dacă a reușit să depășească multe alte tradiții, s-o uite și pe aceasta. „Așa că nu-i adevărat?” întrebă ea cu speranță. „Nu, nu e!” o asigur. „Mă gândeam eu, totuși s-a întâmplat că ei s-au îmbolnăvit când eu, din greșeală, am atins mâncarea”, își aminti ea vreo experiență trecută. „Nu-i bine să gătesc azi!” rămase ea la hotărârea inițială. Nu am încercat să-i schimb gândul, cel puțin avea o scuză pentru șapte zile să nu muncească, era destul de greu și așa pentru femei. Labo avea voie să atingă propria mâncare doar cu ajutorul frunzelor, ca să nu-și facă rău nici sieși. Așa că azi avea vreme de mine, m-a însoțit pas cu pas; acum se așază rogojinile pe pajiște, încep copiii să se adune, se înserează, totul va avea loc în întuneric, la lumina unui foc și a unui lămpaș.

Îl văd pe Naias venind fericit spre mine și oprindu-se la oarecare distanță ca să îl bag în seamă. E fratele profesorului Lakin, ghidul meu, el însuși învățător la clasele primare. E fericit, azi i s-a născut primul băiat. Îl felicit bucuroasă, știam că are două fete, dar aici, a avea băiat e o adevărată

bucurie. Aseară am fost invitați la cină în casa lor pe deal, l-am rugat să-mi traducă câte ceva despre ceremonia circumciziei, mai ales că tatăl lor, Kaipal, e specialistul satului în acest act chirurgical. Am petrecut două ceasuri în explicații despre obiceiul ca băieții între 3 și 6 ani să fie izolați de familie și să locuiască în casa ascunsă din pădure pentru 4 luni după ce Kaipal cu șeful satului și alte ajutoare au efectuat circumcizia sângeroasă cu un cuțit de bambus. Copiii se vindecă în câteva zile, dar sunt supuși la tot felul de reguli pentru purificare și dedicarea lor vieții colectivității. Nici ei nu au voie să mănânce sau să se atingă de mâncare cu propriile mâini, doar cu ajutorul frunzelor, exact ca femeile în timpul ciclului menstrual; nu au voie să-și atingă fețele și părul, tot timpul cineva îi păzește, ca nici în somn să nu se atingă, îi hrănește, îi îmbracă; nu au voie să întâlnească în toată această perioadă nicio persoană de sex feminin, sunt hotărâte granițe peste care cei din sat nu au voie să treacă. Apoi, după perioada izolării, familiile pregătesc o masă îmbelșugată, pregătesc și foarte multe împletituri, fuste niu, fuste de iarbă, colorate, pentru cado-uri, se taie porci, trei zile țin pregătirile de mâncare, apoi seara, într-un cadru ceremonial, printre dansuri, copiii se întorc în casa-tabu, numită Nakamal, acolo unde vor fi integrați în societate, își vor regăsi mamele, familiile. E foarte costisitor, uneori tatăl dă tot ce are ca să fie la înălțimea cerințelor rituale. Naias povestește cu lux de amănunte,

eu notez cuvânt cu cuvânt. La un moment dat, îl întreb când începe pregătirea pentru circumcizia unui băiat. „Imediat ce se naște”, îmi răspunsese el aseară. Iar azi lui i s-a născut un băiat. El ține foarte bine minte ce am vorbit aseară, el e primul care îmi reamintește:

„Aseară am vorbit despre circumcizie, așa că azi mi s-a născut băiatul pentru că am vorbit despre asta”, îmi spune el. „Să știi că rolul tău e foarte clar”, încearcă să mă convingă când îmi vede zâmbetul, „aș vrea să te rog să îmi spui un nume din țara ta ca să îl numesc astfel pe fiul meu”. Sunt de acord să îi spun, dar îi explic că un nume pur românesc ar putea fi greu de rostit în limba lui, mai bine un nume internațional, un nume care se potrivește în engleză, franceză, bislama și alte limbi. Îi spun că așa am procedat cu fiul meu – familia noastră fiind împrăștiată în multe țări, am ales un nume care să se potrivească tuturor limbilor. „Cum îl cheamă pe fiul tău?” Îi spun. El zâmbeste mulțumit: „Așa o să-l numesc și pe fiul meu: Roland. Vom fi înrudiți prin nume.”

Serbarea a început, au loc discursuri și mulțumiri din ambele părți, toți trec prin fața mea și îmi dau mâna, copii, bătrâni, tineri, îmi dau cadouri: poșetuțe împletite din bambus, fructe, roșii, pene colorate pe care mi le înfig în păr, poșetuțele mi le atârnă de gât. Fetele care mi-au fost alături mă îmbrățișează și se smiorcăie printre încercări de a râde. Le încurajez. Știu că sunt frații mei, chiar dacă nu au reușit în totalitate să se desprindă de viața ceremonială. „Da, și eu am să fac circumcizia fiului meu”, îmi spune Naias, „așa e scris în Biblie, nu doar în tradiția noastră. Chiar tu îmi spui că e sănătos acest lucru. Voi în țara voastră de ce nu-l practicați?” Ridic din umeri. El continuă: „Familia noastră pregătește viței pe care să-i tăiem pentru marea serbare.” Kaipal, bătrânul lui tată, va efectua acest act, așa cum face de zeci de ani tuturor băieților din sat, cum a făcut copiilor lui Lakin și Labo și celorlalți nepoți. Kaipal și soția lui sunt pregătiți să devină creștini, la următorul botez vor fi și ei printre cei care acceptă credința în Hristos, Mântuitorul.

Va urma

Darurile din cadrul Sesiunii Conferinței Generale vor fi folosite în regiunea vechiului „Drum al mătăsii”

ANN

Darurile pentru misiune oferite în cadrul Sesiunii Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din această vară vor finanța implementarea unor noi inițiative pe vechea rută comercială ce leagă Asia de Est de Europa. Teritoriul cunoscut sub numele de „Drumul mătăsii” se află într-o regiune cu puțină prezență adventistă.

„Liderii au acordat prioritate acestei regiuni, deoarece Declarația de misiune a Bisericii ne cheamă să învățăm și să vindecăm în toată lumea, fără a exclude pe nimeni”, a spus Mike Ryan, vicepreședintele general al Bisericii Adventiste mondiale.

Drumul mătăsii este o rețea de vechi drumuri comerciale ce și-a luat numele de la comercializarea mătăsii de către chinezi, începută în jurul anului 200 î.Hr. Traseul traversează China, India, Pakistan, Afganistan, Asia Centrală, Turcia și Orientul Mijlociu.

Această regiune se află, de asemenea, în mijlocul Ferestrei 10/40, un teritoriu cuprins între 10 și 40 de grade latitudine nordică, în emisfera estică. În ultimele decenii, Biserica Adventistă și alte confesiuni creștine au acordat o importanță deosebită misiunii din această zonă, deoarece, deși aproximativ două treimi dintre locuitorii lumii trăiesc în această regiune, doar aproximativ 1% dintre aceștia sunt creștini.

Mike Ryan a spus că Biserica Adventistă va putea înființa școli și clinici medicale în regiunile aflate de-a lungul rutei comerciale istorice, casa a milioane de musulmani, hinduși, budiști și animiști.

„Din punct de vedere teologic, adventiștii cred cu tărie că Dumnezeu iubește fiecare persoană din lume”, a declarat Mike Ryan. „De aceea am acordat prioritate acestei regiuni.”

Să ne cunoaștem familia adventistă...

ISRAEL

Cu o istorie ce pomeneste de Avraam și de Moise și o populație ce numără în prezent 4,3 milioane de locuitori, Statul Israel este astăzi, în ciuda conflictelor, țara cu una dintre cele mai mari speranțe de viață de pe Glob. Așezat în Orientul Mijlociu, pe țărmul de răsărit al Mării Mediterane, statul Israel de astăzi s-a organizat abia în anul 1948, sub presiunea evenimentelor generate de holocaust. Populația este în majoritate evreiască, dar există o minoritate consistentă de arabi suniți și un număr mai mic de creștini. Unele statistici legate de percepția religiei mozaice printre evrei indică 12% ultraortodocși, 10% religioși, 35% tradiționaliști și 42% laici.

Primul adventist care a ajuns pe acest teritoriu a fost Clorinda Minor, venită în 1849 împreună cu alți lucrători adventiști, pentru un scop caritabil. Totuși prima înregistrare despre o lucrare misionară organizată este din anul 1898, odată cu venirea lui Henry Holser. În 1899, va veni F. Hörner și, împreună cu viitoarea sa soție, sora Hausmann, va deschide o sală de tratamente la Jaffa.

În 1904, va veni și L. R. Conradi, pe atunci conducătorul lucrării din Europa. El va boteza trei persoane și va organiza biserica din Jaffa, formată în mare parte din familiile misionarilor și din emigranții germani.

În 1935 va începe lucrarea de colportaj, odată cu sosirea lui Hamed Abeid, acesta primind mesajul adventist în Cuba și acum se întorcea acasă, în Palestina, pentru a-l împărtăși conaționalilor săi. Timp de 10 săptămâni, va vizita casă cu casă tot Ierusalimul și va vinde 700 de cărți în limbi diferite, o treime fiind cărți exclusiv religioase.

Astăzi, Câmpul Misionar Israel face parte din Diviziunea Trans-Europa, având, după ultimul raport statistic disponibil, peste 880 de membri organizați în 18 biserici și 5 grupe, 4 pastori și 3 misionari, o editură, un centru de studii, coordonat de Universitatea Andrews, o școală de limba engleză și o școală de studii biblice prin corespondență, pentru limba rusă și engleză. În dorința de a face mesajul adventist accesibil pentru cât mai mulți, a fost deschis și un centru pentru misiunea din Palestina. Cu toate acestea, în fața bisericii de aici rămâne încă o provocare uriașă: mesajul adventist pentru evrei.

Adrian Neagu, pastor, Conferința Oltenia

Sâmbăta, bibli

ANAMARIA MAIER/ AARC

Biblioteca mobilă, o inițiativă mai veche a Bisericii Adventiste, este un proiect în cadrul căruia membri ai Bisericii Adventiste împrumută cărți, cu livrarea la domiciliu. Deoarece nu vor ca prețul cărților să fie un obstacol în calea cunoașterii lui Dumnezeu, echipe formate din câte doi voluntari vizitează în fiecare sâmbătă persoane care și-au exprimat dorința de a împrumuta cărțile Editurii „Viață și Sănătate”.

Acțiunea desfășurată în prezent la nivelul Bucureștiului și al orașului Voluntari își are originile în dorința membrilor Comunității Învingători de a-i face pe membrii bisericii mai activi

și de a lucra pentru ceilalți prin intermediul rugăciunii de mijlocire. Aceștia experimentau rugăciunea de mijlocire după care, în grupuri de 4-5 persoane, relatau experiența lor membrilor bisericilor adventiste din localitățile din apropierea Bucureștiului.

În curând, ei au dorit să facă mai mult. Astfel, în toamna anului 2008, credincioșii din Comunitatea Învingători au început distribuția sistematică de cărți într-unul dintre cartierele bucureștene. Scopul lor era acela de a distribui cartea anului în toate cartierele Bucureștiului, însă, pe măsură ce distribuiau cărțile, aceștia au observat interesul oamenilor pentru biblioteca mobilă. Astfel, dintre persoanele abor-

date aproximativ 80% au primit cartea oferită, iar 35-40% dintre acestea au dorit să beneficieze de serviciile oferite de biblioteca mobilă.

„Ne propunem să ducem câte o carte în fiecare casă din București”, spune Maria Călin din Comunitatea Învingători. „Îi mulțumesc Domnului pentru răspunsul primit la rugăciunile noastre din cadrul grupei de rugăciune și care s-a materializat în această lucrare minunată. Ne-am rugat mult timp pentru ca Domnul să ne arate care este lucrarea pe care dorește să o facem pentru El și suntem și noi impresionați de începutul lucrării cu literatură din casă în casă.”

„Acest proiect vine în întâmpinarea nevoilor fiecărui individ. Pe de-o parte, cel care beneficiază de carte nu plătește nimic pentru ea, eliminând din mintea persoanei respective prejudecata că am avea interese financiare, iar pe de altă parte este satisfăcută setea sufletului fiecăruia, oferind apa vie, chiar pe Isus Hristos, singurul care poate să ne ofere o viață îmbelșugată”, spune Alexandru Dichiu, în vârstă de 18 ani, din Comunitatea Foișor.

Membrilor Comunității Învingători li s-au alăturat și credincioșii ai Comunității Labirint în distribuția cărților și prezentarea ofertei bibliotecii mobile, după care, în anul 2009, aceștia au început să le prezinte proiectul lor și celorlalte comunități din București.

otecar

După ce asistă la prezentarea proiectului, fiecare „ucenic” merge „pe teren” însoțit de un voluntar experimentat, spunându-i-se că nu trebuie decât să se roage, dar în scurt timp acesta își exprimă dorința de a vorbi și el. În prezent, există aproximativ 70 de voluntari din 9 biserici locale.

Cărțile disponibile sunt din domeniile educație, sănătate, familie și spiritual, fiecare echipă având cu sine o broșură de prezentare și un catalog al Editurii „Viață și Sănătate”. Cele mai solicitate sunt cărțile din domeniile sănătate și spiritual. Acum totul este foarte bine organizat, fiecare biserică locală este responsabilă pentru o anumită zonă, iar fiecare cititor are o fișă de împrumut.

„Cărțile oferite sunt bine primite, în special dacă sunt prezentate în contextul societății actuale. Spre exemplu, cartea *Lumea noastră, încotro?* este de departe cea mai potrivită, fiind acceptată de peste 90% dintre cei pe care îi abordăm”, spune Alexandru.

Mircea Boieriu, unul dintre coordonatorii proiectului, spune că cel mai important este faptul că în timpul în care echipele sunt „pe teren”, în biserică rămâne un grup care se roagă pentru cei care lucrează, iar „pe teren” numai unul dintre cei doi lucrează efectiv, deoarece celălalt, de asemenea, se roagă. Atât cei care merg „pe teren”, cât și cei care rămân la biserică pot-tesc. Se poate spune că este un proiect realizat prin post și rugăciune.

La sfârșitul zilei, voluntarii mănâncă împreună, își împartășesc experiențele, Îl laudă pe Dumnezeu pentru că a fost împreună cu ei și pentru că le-a oferit ocazia de a le sluji semenilor și se roagă pentru aceștia.

„Oamenii nu merg prin puterea lor”, spune Cristian Voicu, pastorul Bisericii Foișor. „Este important faptul că membrii se implică. Și cei care nu pot merge pentru a distribui cărți se pot ruga la biserică, astfel și ei se dezvoltă și își dezvoltă relația cu Dumnezeu”, continuă acesta, subliniind faptul că este un proiect al membrilor, iar el doar îi încurajează și îi susține.

În toamna anului 2009, voluntarii au prezentat proiectul în Biserica din Voluntari, iar în 3 zile (acțiunea se desfășoară doar sâmbăta) voluntarii au înregistrat 200 de adrese. Regretul lor este că nu pot merge decât la 100 dintre ele, deoarece nu sunt suficienți oameni. Tot din cauza lipsei de oameni a trebuit să se renunțe la înregistrarea de adrese, voluntarii mergând în fiecare sâmbătă la adresele deja existente pentru a împrumuta cărți.

„Dar o Biblie, nu aveți?”

Bianca Afloarei, unul dintre voluntarii din Comunitatea Foișor, spune că primul ei serviciu a fost cel de vânzător ambulant, dar „[avea] impresia că [vinde] lucruri inutile”, motiv pentru care a renunțat, dar a acceptat să se implice în proiect, deoarece „[știa] că [îi va] plăcea” și pentru că alții înaintea ei nu au renunțat chiar dacă au fost refuzați. Acum nu mai simte că oferă lucruri inutile, ci vitale.

Tot Bianca povestește și experiența care l-a determinat pe Dan, soțul ei, să se implice în proiect. Au mers pentru prima dată pentru a oferi cărți în timpul campaniei electorale, motiv pentru care doamna cu care încercau să vorbească i-a întâmpinat strigând și nu le dădea voie să vorbească. „Nu puteam vorbi”, spune Bianca, „așa că i-am întins cartea *Calea către Hristos* și am spus doar: «Uitați, doamnă, cine suntem!» Următoarea întrebare a fost: «Dar o Biblie, nu aveți?»

„Dau Biblia mea”, a spus Dan, într-o altă ocazie despre „Biblia pe care nu o mai dau”. Într-o zi în care fiica lui de 5 ani se ruga pentru ei acasă, pentru că „mami și tati merg pe teren”, nu au găsit la adresa respectivă persoana pe care o căutau, ci pe sora ei. După ce i-au explicat despre ce este vorba, aceasta și-a exprimat dorința de a beneficia de oferta bibliotecii mobile, dar și dorința de a avea o Biblie. Dan cumpărase până atunci multe Biblii, dar pe toate le dăduse. Atunci când a cumpărat ultima Biblie, a spus: „Nu o mai dau”, dar când persoana din fața lui a spus că ar vrea o Biblie, a răspuns prompt: „Dau Biblia mea.”

Tu vrei să îmi împrumuți mie cărți?

«Aș vrea să Îl cunosc și eu pe acest Isus», ne-a spus un domn atunci când a văzut cartea *Calea către Hristos* în mâna unui voluntar. I-am spus că vrem să îi împrumutăm cărți”, spune Mircea Boieriu, „dar cel care avea în bibliotecă peste 5.000 de volume, mi-a spus: «Tu vrei să îmi împrumuți

mie cărți? Cum să îmi împrumuț mie cărți, când eu vreau să am cartea mea?»

Uneori, cărțile pe care le oferim sunt mai valoroase pentru cei cărora le oferim decât sunt pentru noi, iar ei încă mai așteaptă ca cineva să li-L descopere pe Isus.”

Puterea exemplului

Pastorul Cristian Voicu ne povestește experiența unui grup de copii din Comunitatea Voluntari, județul Ilfov, pe care i-a însoțit pentru a oferi cărți. Una dintre doamnele cărora copiii doreau să le ofere o carte le-a spus că nu e interesată, pentru că ea era „de la Biserica Ortodoxă”. Răspunsul copiilor nu a întârziat: „Foarte bine, doamnă, că sunteți de la Biserica Ortodoxă, dar vă mai duceți la biserică?”. Dezamăgiți de reacția doamnei respective, copiii s-au dus la vecina ei care a acceptat cartea oferită. Sinceritatea copiilor sau faptul că vecina ei a acceptat cartea, au făcut-o pe această doamnă să își ceară iertare și... o carte.

Mai mult decât o carte

Fiecare ușă care se deschide și fiecare persoană pe care o abordăm oferă experiențe unice care, deși pentru cei care nu sunt implicați în acest gen de lucrare par neînsemnate, ne încurajează să mergem înainte, având simțământul că Dumnezeu este Cel care nu deschide doar ușa, ci și pregătește fiecare inimă.

La începutul lunii aprilie, am avut parte de o experiență deosebită. Fiind tânăr, cu prea puțină experiență în „prima linie”, am mers împreună cu cineva mai experimentat. Multe dintre persoanele vizitate nu s-au limitat doar la a primi respectuos cartea noastră și invitația de a se înscrie la biblioteca mobilă, ci doreau și să discute.

Un astfel de caz este și cel al unei doamne în vârstă de 50 de ani care, la început, a refuzat cartea pe care o ofeream gratuit, crezând că suntem *Martorii lui Iehova*. Ne-a spus că nu are de gând să își schimbe religia, pe care o considera „cea dreaptă”, iar noi i-am răspuns că scopul nostru nu este

acela de a o face să își schimbe religia, ci de a o ajuta să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu, cel care ne conduce pe calea cea dreaptă. Pentru că a văzut că îi vorbim din Biblie și îi respectăm convingerile religioase, ne-a invitat în casă, unde, mai mult de o oră, i-am prezentat adevărurile pe care Dumnezeu ne îndemna să le spunem. Ne-a mărturisit că a încercat de nenumărate ori să citească Biblia, dar că, de fiecare dată când începe, nu se poate concentra, o ia somnul și nu înțelege textul sacru. Considera că înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu este un dar special pe care nu îl poate avea sau dobândi oricine. I-am propus să se roage înainte de a citi Biblia. Să-L roage pe Dumnezeu, în cuvinte simple, să îi dea puterea de a înțelege mesajul Său. Înainte de despărțire, ne-am rugat împreună, promițându-i că îi vom duce cartea *Viața lui Iisus*.

„Nu vreți să ne deschideți dumneavoastră?”

„Am sunat la interfon la câteva apartamente, dar nu ne-a deschis ni-

meni”, povestește Constantin Burlacu, din Comunitatea Învingători. „Au apărut doi bătrâni, soț și soție, care se întorceau de la cumpărături. Cărau un cărucior pentru cumpărături.

– Dumneavoastră sunteți salvarea noastră, am spus eu.

– Depinde, au răspuns.

Am mers înaintea lor pentru a-i ajuta să ridice căruciorul pe scări. Când am ajuns la ușa blocului le-am spus:

– Suntem de la Editura „Viață și Sănătate” și am dori să oferim în blocul dumneavoastră o carte prețioasă, dar, deocamdată, nu s-a găsit nimeni să ne deschidă. Nu vreți să ne deschideți dumneavoastră?

– Sigur ca da, ne-au răspuns ei.

– Avem plăcerea să vă oferim o carte, și le-am oferit *Lumea noastră, încotro?*, continuând: Noi credem că revenirea Domnului nostru Isus Hristos este aproape și simțim o mare bucurie în a vă aduce și dumneavoastră această veste bună. Știți, această carte ne vorbește despre semnele venirii Sale, am spus eu.

Au primit cu bucurie cartea și, văzând interesul manifestat, noi le-am oferit și *Calea către Hristos*.

– Vă place istoria? am continuat să îi întreb. Avem o carte minunată – se numește *Tragedia veacurilor*. O puteți citi gratuit prin intermediul bibliotecii mobile și nici nu trebuie să vă deplasați, fiindcă vă aducem noi această carte.

– Sigur că ne place. Am avut o carte *Istoria religiilor* de Mircea Eliade. Am împrumutat-o unei cunoștințe și nu ne-a mai înapoiat-o. Da, dorim să citim această carte.

Am notat adresa lor, iar la despărțire ne-au spus:

– Știți, pe măsură ce înaintăm în vârstă, simțim tot mai mult nevoia de Dumnezeu. Vă rugăm să mai treceți pe la noi și să ne mai aduceți și alte cărți.

Asemenea acestor oameni în vârstă, sunt foarte mulți care fie nu au privilegiul de a avea o Biblie, fie nu dispun de bani pentru a cumpăra

orice altă carte care să-i călăuzească în înțelegerea Cuvântului Sfânt.”

Calea către... Biserica adevărată

„Am trăit multe experiențe de când am demarat acest proiect”, ne spune Maria Călin. „Printre acestea păstrez în minte întâlnirea cu un domn care a fost mișcat până la lacrimi în momentul în care a aflat că suntem adventiști, deoarece părinții lui au fost membri ai Comunității Labirint. «Aceasta este Biserica adevărată», a spus el, mărturisindu-ne că dorește să revină în biserică. Și-a exprimat și dorința de a citi cărți, iar una dintre ele a fost *Tragedia veacurilor*, pe lângă alte cărți ale Spiritului Profetic. Acum studiază cu atenție și dăruire adevărurile biblice.

Pe domnul Mircea, fost inginer și profesor de fizică, l-am întâlnit în Parcul Titan. El cunoștea o parte dintre cărțile noastre și s-a arătat interesat de o carte al cărei titlu nu și-l mai amintea și care s-a dovedit a fi *Calea către Hristos* și de cartea *Viața lui Isus*. Acum frecventează regulat Comunitatea Labirint și participă la o grupă de studiu pentru persoanele care fac primii pași pe calea cunoașterii Domnului organizată de o membră a comunității în apartamentul ei.”

Botez la domiciliu

„Era bolnavă și îi era imposibil să iasă din casă”, spune Corneliu Stan, din Comunitatea Învingători, despre doamna Ivan. „Nu spera să i se împlinească dorința, dar Domnul era cu ea și, într-o zi, în urmă cu câțiva ani, a fost vizitată de Constantin Burlacu, care atunci lucra ca evanghelist cu literatură. Acesta i-a oferit cărți ale Spiritului Profetic și i-a vorbit despre dragostea lui Dumnezeu. Speranța începuse să apară din nou pe chipul ei întristat. A cumpărat unele cărți, iar pe altele urma să le primească prin intermediul bibliotecii mobile. Pe cele cumpărate dorea să le ofere rudelor și cunoscuților. Dar nu a trecut mult timp și fiica ei i-a interzis să mai primească vizitele persoanelor care aparțin altor culte. Nu era prima dată când doamna Ivan intra în contact cu

Biserica Adventistă. Ea ne cunoștea stilul de viață și concepția cu privire la viață. Era tare dezamăgită de atitudinea fiicei sale. Timp îndelungat nu a mai mers nimeni să o viziteze.

Într-o zi de Sabat, fișa ei a fost descoperită printre celelalte fișe de împrumut din baza de date a bibliotecii mobile din Comunitatea Învingători. S-a mers și la acele persoane care nu mai fuseseră contactate de mult timp. Așa s-a ajuns din nou la doamna Ivan.

A fost cuprinsă de o bucurie imensă când a văzut că au revenit lucrătorii de la biblioteca mobilă. A cumpărat Biblie pentru a le oferi rudelor și celor apropiați. În curând, și-a exprimat dorința de a fi botezată și a început să studieze Biblia în vederea botezului. Datorită imobilității doamnei Ivan, pastorul Emil Eremie a hotărât să officieze botezul la domiciliu, oferindu-i astfel și ocazia de a-L mărturisi pe Domnul Isus în apa botezului. Acum, deși este imobilizată la pat, continuă să studieze și să dea mărturie înaintea oamenilor despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi toți.”

O altfel de carte

Beatrice Boieriu subliniază nevoia pe care o au pentru altfel de materiale. Unui copil în vârstă de 13 ani care i-a spus că nu îi place să citească, Beatrice i-a oferit filmul *Gifted Hands*, cu subtitrarea în limba română – cartea *Mâini înzestrate*. „Sunt mulți tineri și oameni în vârstă la care nu putem ajunge, deoarece nu vor sau nu pot să citească. Trebuie să găsim materiale potrivite și pentru cei care nu citesc”, spune ea.

Cum vă putem ajuta?

Ce putem face noi pentru a-i susține pe cei care sunt implicați în acest proiect?

Răspunsul cel mai evident ar fi: să le oferim cărți. Deși recunosc faptul că au nevoie de Biblie, implicare personală, cărți și mijloace financiare, ei consideră că cel mai important lucru pe care li-l putem oferi este rugăciunea.

Generația vinovată

NARCIS ARDELEAN

Există o scenă tulburătoare în bine-cunoscutul film „Gladiatorul”! Împăratul roman Marcus Aurelius stă de vorbă cu fiul său, Commodus, pentru a-l anunța că nu îl va numi succesor la tronul imperiului. În fața lacrimilor și dezamăgirii fiului, împăratul rostește o replică de-a dreptul cutremurătoare: „Limitele tale, ca fiu, reprezintă eșecul meu, ca tată”!

Aud de multe ori tot felul de replici acide care vizează generația tânără de astăzi. Am rostit eu însumi atât de des întâlnitele cuvinte: „Pe vremea mea, altfel erau copiii, altfel erau tinerii!” Mărturisesc că împărtășesc cele mai multe dintre opiniile exprimate de adulți și vârstnici: tinerii de azi nu mai citesc, nu prea mai au interes pentru școală, nu sunt responsabili, tind să creadă că banii și distracțiile sunt totul în viață... Da! Probabil că acesta este tineretul de astăzi. Dar... cum s-a ajuns aici?

Vedem prea bine limitele lor. De aceea susțin răspicat că acestea sunt reale și îngrijorătoare! Dar dacă ei sunt astăzi așa cum sunt, nu este oare și vina noastră, a părinților? Nu cumva am eșuat în actul educațional, pe care l-am tratat cu superficialitate, dacă nu chiar indiferență? Da! Noi, părinții, ne-am lăsat copiii să fie „educați” mai degrabă de televizor, pentru că e mai confortabil! Dacă odinioară copiii de vârstă școlară citeau și cunoșteau personaje din cărți de beletristică, precum *Cei trei muschetari* sau *Frații Jderi*, astăzi eroii lor

sunt tot felul de personaje mutante din lumea lui Cartoon Network sau Jetix! Ca să nu mai vorbim despre memorarea de versete biblice sau psalmi; dacă aduci vorba despre acestea, ești privit ca provenind din... preistorie!

Cum au ajuns copiii noștri în condiția actuală, blocați în fața televizorului, înrobiți pe hi5, dezorientați în fața vieții reale, atât de străini de valorile pe care noi le predicăm neadventiștilor? Mă tem că răspunsul la aceste întrebări ne cuprinde și pe noi! Noi i-am abandonat acolo, fiind ocupați să facem bani sau, dimpotrivă, dorindu-ne să nu ne deranjeze nimeni, nici măcar ei, în timpul liber pe care banii câștigați ne permit să îl avem! Probabil că în ei, în copiii noștri, se răsfrânge lipsa noastră de integritate.

Apoi, copiii au crescut și, în jocul vieții, au vrut mai mult! Next level! Nivelul următor! Filme îmbibate de sex și violență, divertisment de prost-gust, loterii televizate, accesare de site-uri dubioase pe internet... Expoși la toată această drojdie a societății postmoderne, parcă mă mir că tinerii noștri nu sunt mai răi decât îi percepem noi adesea!

Și viața îi duce înainte! Există mereu un „next level” de atins: pornografie, sex liber, droguri, arme, infracționalitate... adrenalină, tataie! Oare unde se vor opri?

Cu toate acestea, nu lor le scriu aceste rânduri, doar știți la fel de bine ca mine, ei nu citesc nici ziarul, darămite *Curierul adventist* pe care îl ocolesc chiar și prea mulți dintre părinții lor!

Îți scriu ție, celui care ești părinte, mamă sau tată, și care nu ți-ai

asumat încă în mod deplin această responsabilitate, aș îndrăzni să o numesc, sacră! Fă-ți timp pentru copilul tău! Câștigă-i încrederea și prietenia! Investește timp, energie și bani în copilul tău! Investește-te pe tine însuși în educația lui! Nu încerca să îți anestezi conștiința cu gândul că îi oferi tot ce și-ar putea dori din punct de vedere material: telefon, laptop, autoturism, lucruri de care tu nu ai avut parte! Copilul tău are nevoie de tine pentru a nu deveni o altă epavă pe marea vieții.

Mă bucur să îți spun, stimat părinte, că trăim un timp provocator, dar, totodată, binecuvântat, când așteptăm ca puterea lui Dumnezeu să „întoarcă inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinți” (Mal. 4:6). Vei fi și tu un asemenea părinte? Va atinge această binecuvântare și casa ta?

Biserica încearcă, prin diferite programe pe care le derulează la Școala de Sabat copii, la grupele de Licurici și Exploratori, prin pastori, prin liderii de tineret, prin instructoare inimoase, să le ofere sprijin părinților creștini. Dar fundamentul, nu uita, se pune acasă, în fiecare dintre cele șapte zile ale săptămânii, prin părinții care se angajează responsabil în creșterea copiilor lor pentru viața veșnică.

Parafrazând o bine cunoscută declarație biblică, aș întreba, în final: „Ce ar folosi unui om să câștige lumea întreagă, dacă și-ar pierde copiii?”

A început numărătoarea inversă pentru Atlanta: Cum sunt aleși liderii Bisericii?

ELIZABETH LECHLEITNER/ANN

Pentru mulți adventiști de ziua a șaptea care merg la Sesiunea Conferinței Generale la fiecare cinci ani, aceasta reprezintă o ocazie de a celebra cultura și valorile bisericii la scară globală. Dar, pentru miile de delegați, este și un maraton al voturilor.

În această vară, în Atlanta, Georgia, delegații vor aborda punctele de pe ordinea de zi pe parcursul celor 11 zile ale întâlnirii internaționale de lucru, printre care se numără și alegerea liderilor bisericii.

Ei vor asista la prezentarea rapoartelor liderilor bisericii mondiale și ai celor 13 regiuni ale bisericii, vor aproba noile entități administrative ale bisericii, îi vor alege pe administratorii și directorii departamentelor, vor propune amendamente la Constituția, statutul și *Manualul bisericii* și vor aborda diferite puncte, adăugate de Comitetul executiv pe ordinea de zi a sesiunii.

Deși toți cei 2.410 delegați vor vota punctele prezente pe ordinea de zi, numai o parte dintre ei îi vor numi pe administratorii bisericii.

În timpul primei lor zile în Atlanta, delegații din fiecare dintre cele 13 regiuni ale bisericii se vor întâlni și vor numi dintre ei un număr stabilit de membri – de obicei în jur de 235 – care vor face parte din Comitetul de numiri, în conformitate cu regulile stabilite prin reglementările sistemului de lucru din cadrul bisericii.

Cei aleși pentru a face parte din Comitetul de numiri îi recomandă

apoi pe candidații pentru ocuparea diferitelor funcții la sediul Bisericii mondiale din Silver Spring, Maryland.

Orice candidat pe care îl propune Comitetul de numiri este prezentat imediat tuturor delegaților, iar prin votul majorității se hotărăște dacă acel candidat este ales. Dacă nu este ales, Comitetul de numiri recomandă o altă persoană.

Cele mai înalte poziții ale Bisericii mondiale – cele de președinte, secretar și trezorier – sunt nominalizate primele. Apoi sunt numiți președinții regiunilor bisericii, conform statutului.

Deși membrii Comitetului de numiri sunt liberi să recomande realegerea acelorași persoane, ei pot sugera și un alt candidat. Deși procesul este mai complicat decât alegerile naționale, de exemplu, liderii Bisericii au spus că a fost proiectat astfel pentru a descuraja campaniile în perioada premergătoare sesiunii prin scurtarea timpului dintre nominalizare și vot.

Constituția Bisericii nu dictează alegerea delegaților, dar se „așteaptă și se presupune” că delegații sunt atât bărbați, cât și femei, dintr-o gamă largă de grupe de vârstă și naționalități, a declarat Larry Evans, subsecretar al Bisericii mondiale.

Cei 300 de membri ai Comitetului executiv al Bisericii, din care fac parte reprezentanți ai fiecăreia dintre cele 13 regiuni, sunt considerați în mod automat delegați la sesiune. Ceilalți, aproximativ 2.000 de delegați, sunt aleși proporțional, după cum se menționează în Constituția Bisericii. Se iau în considerare factori precum

numărul membrilor și numărul și mărimea entităților administrative și a instituțiilor regionale dintr-o anumită regiune a bisericii. Se asigură, de asemenea, prezența printre delegați și a unor membri laici și a altor angajați ai Bisericii, din alte funcții decât cele administrative.

Deși este imposibilă eliminarea a ceea ce el numește „elementul uman” în procesul de numire și votare, Lowell Cooper, unul dintre vicepreședinții bisericii mondiale, a declarat că procesul nu este distorsionat spre autopromovare.

„Faptul că nu persoana caută funcția, ci funcția caută persoana”, face noțiunea de campanie irelevantă, a spus Lowell Cooper.

Delegaților li se dă ordinea de zi pregătită anterior cu problemele ce vor fi votate, numite *recomandări*. Aceste elemente sunt aprobate înainte de sesiune, de Comitetul executiv al Bisericii, un proces subliniat de Constituția Bisericii și conceput pentru a oferi liderilor Bisericii timp pentru a studia implicațiile oricărei probleme înainte de a fi supusă votului, a spus Larry Evans. Deși orice delegat poate încă, „teoretic”, să adauge sau să scoată elemente de pe ordinea de zi, de obicei, aceste noi propuneri sunt înaintate unui comitet pentru a fi analizate în viitor, a spus el.

„Deoarece fiecare schimbare este îndelung analizată înainte de a fi votată, nu este probabil ca ordinea de zi să se schimbe chiar în timpul sesiunii”, a spus el.

Liceul Teologic Adventist „Maranatha” — Cluj-Napoca

IOSIF SĂLĂJAN

Declarația de misiune

Liceul Teologic Adventist „Maranatha”, așezat pe temelia Sfintei Scripturi, își propune să formeze, prin promovarea valorilor morale reflectate în viața Domnului Isus Hristos, tineri cu o personalitate echilibrată și o viață armonioasă, consacrați slujirii lui Dumnezeu și semenilor, în vederea mântuirii lor.

Istoric și așezare

Liceul Teologic Adventist „Maranatha” a fost înființat în anul 1992, fiind primul liceu de acest gen din țară. Este situat în partea de sud-vest a municipiului Cluj-Napoca, în cartierul Mănăștur, str. Câmpului, Micro II/2. Fiind așezat în vecinătatea pădurii Făget, beneficiază de o atmosferă liniștită, ce contrastează cu agitația specifică marilor orașe.

Valori și obiective

Liceul „Maranatha” dorește să le ofere elevilor o educație ce are în vedere întreaga ființă. Se urmărește dezvoltarea armonioasă pe plan spiritual, intelectual, social, vocați-

onal și fizic. Conducerea, dirigenții, profesorii și pedagogii, în parteneriat cu părinții, își asumă cu bucurie rolul de a-i îndruma pe elevi în dobândirea cunoștințelor și competențelor care îi vor ajuta să trăiască o viață de credință autentică. Prin promovarea valorilor creștine autentice (integritate, respect, slujire, conștiinciozitate etc.), elevii vor fi încurajați să participe activ la viața bisericii și să-și îndeplinească rolul misionar în societate.

Resurse umane:

- ❖ 19 profesori calificați, majoritatea adventiști
- ❖ aproximativ 150 de elevi, proveniți din 16 județe

Resurse materiale:

- ❖ 5 săli de clasă dotate cu calculator, videoproiector, orgă etc.
- ❖ 3 laboratoare de informatică dotate cu 80 de calculatoare
- ❖ sală de cult în care se desfășoară altarele și serviciile divine
- ❖ bibliotecă cu aproximativ 7.000 de volume
- ❖ sală de sport
- ❖ internat
- ❖ cantină

La întrebarea: „Cum apreciați activitatea de până acum a Liceului Teologic Adventist «Maranatha»?”, directoarea liceului, Aurora Szentagotai, a răspuns cu lista realizărilor de până acum. Dintre 488 de absolvenți:

- ❖ 330 cu studii superioare (dintre care 66 la Institutul Teologic Adventist) și 117 post-liceale
- ❖ 450 de absolvenți botezați și membri activi ai bisericii (anual, se botează aproximativ 20 de elevi)

- ❖ 70,46 % dintre elevi au media generală cuprinsă între notele 8 și 10
- ❖ promovabilitatea la bacalaureat – 2009: 100%
- ❖ media mediilor de la bacalaureat – 2009: 8,15

Despre planurile de viitor, l-am întrebat pe directorul-adjunct, pastorul Orban Antal Ferencz, care ni le-a prezentat după cum urmează:

Consolidarea viziunii adventiste

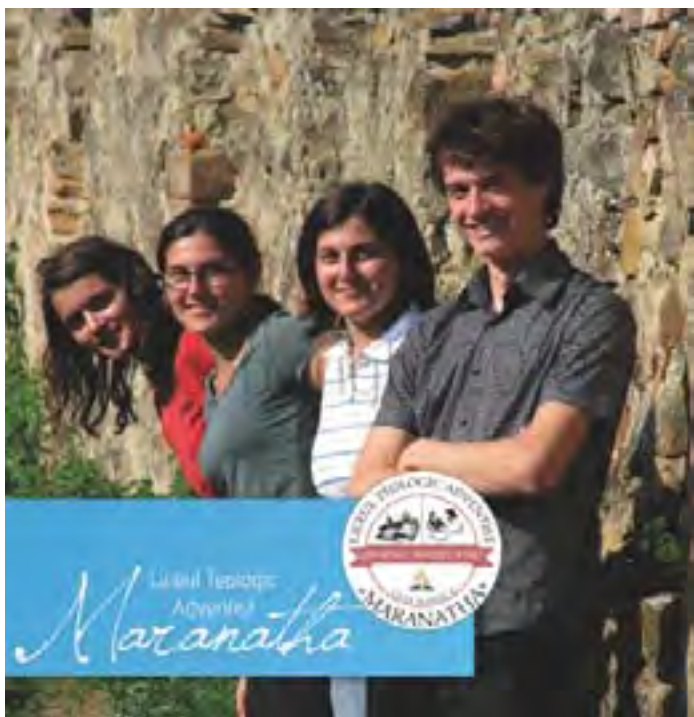
Orice acțiune pe care o întreprindem la Liceul Teologic „Maranatha” trebuie să deschidă o fereastră spre viitor. Este vital să avem o viziune clară despre viitorul educației adventiste. Vom lucra în continuare la consolidarea și popularizarea viziunii adventiste despre educație, pentru ca ea să fie împărtășită de fiecare profesor, pedagog, elev, dar și de părinți. Trebuie să înțelegem că educația creștină adventistă nu se rezumă la un demers *informativ*. Așa cum reiese din Biblie și din Spiritul Profetic, educația adventistă este, prin excelență, un proces *formativ-salvator*. Această viziune trebuie să stea la baza planurilor concrete de dezvoltare.

Dezvoltarea programului educațional

O instituție de învățământ trebuie să se dezvolte continuu pentru a face față noilor provocări. Liceul Teologic „Maranatha” dispune de un potențial de dezvoltare excepțional. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că anul acesta ni s-au aprobat două clase a IX-a, dar ne dăm seama că una dintre nevoile cele mai mari ale liceului nostru este înființarea unui nou profil, pe lângă cel teologic. Ne rugăm ca Dumnezeu să deschidă noi oportunități în acest sens.

Dezvoltarea infrastructurii

O altă provocare pentru Liceul „Maranatha” este spațiul în care își desfășoară activitatea. Avem nevoie de un spațiu mai mare, care să asigu-

Înscrierea:

- prima etapă: 11 și 14 iunie 2010 (vineri și luni)
 - a doua etapă: 5 iulie 2010 (luni)
 - a treia etapă: 1 septembrie 2010 (miercuri)
- Susținerea probei de Cunoștințe biblice:
- prima etapă: 15 iunie 2010, ora 11 (marți)
 - a doua etapă: 6 iulie 2010, ora 11 (marți)
 - a treia etapă: 2 septembrie 2010, ora 11 (joi)

ACTE NECESARE PENTRU ÎNSCRIERE: Anexa fișei de înscriere / fișa de înscriere la liceu (eliberată de gimnaziu)

TEMATICA DE CONCURS: Viața și activitatea Domnului Hristos, reflectată în cele patru Evanghelii

BIBLIOGRAFIE: Biblia (traducerea D. Cornilescu): Evangheliile

ACTE NECESARE ÎN DOSAR:

- fișa de înscriere
- cererea de înscriere
- certificat de naștere – copie legalizată
- carte de identitate – copie legalizată
- adeverință teze cu subiect unic
- foaia matricolă cls. V-VIII – media generală
- fișa medicală

re posibilitatea dezvoltării. Planul Conferinței Transilvania de Nord de a construi un Centru de Educație și de Tineret la Sălcea (la 15 km de Cluj-Napoca), urmărește tocmai împlinirea acestei nevoi.

Iată ce ne spune pastorul Beniamin Anca, în calitate de capelan al Liceului „Maranatha”, despre spiritualitatea instituției: „Pe lângă consilierea spirituală oferită în biroul capelanului, există o sumedenie de activități extrașcolare care oferă un cadru prielnic dezvoltării spirituale: orele de rugăciune de dimineața, altarele de seară, serviciile divine etc. Fiecare oră de curs începe cu cântare și rugăciune, pentru ca atât elevul, cât și profesorul să conștientizeze importanța lui Dumnezeu în procesul învățării. În zilele de Sabat, bucuria închinării cuprinde întreaga suflare a liceului. Am putea aminti și proiectele misionare și de lucrare personală, în care fiecare elev are posibilitatea de a se implica. De asemenea, practica de Sabat desfășurată în diferite biserici

are menirea de a-i introduce pe elevi în lucrarea de slujire în biserică. Și, nu în ultimul rând, clasele de pregătire pentru botez, care le oferă elevilor posibilitatea de a aprofunda învățătura Sfintei Scripturi și de a deveni parte a Bisericii lui Hristos.”

Oferta „Maranatha”

Activități curriculare

Pentru anul școlar 2010-2011 avem aprobate două clase a IX-a, a câte 30 de elevi fiecare (deci în total avem 60 de locuri). Îi așteptăm cu drag pe cei doritori să devină elevi ai Liceului Adventist „Maranatha” din Cluj-Napoca. Pentru informații detaliate legate de admitere, vă invităm să intrați pe site-ul nostru: www.liceulmaranatha.ro.

Activități extracurriculare (unele sunt obligatorii, altele, facultative):

- altare de dimineața și seara

- program de Sabat cu servicii divine și activități specifice
- cercuri artistice: literatură, omiletică, artă dramatică, arte plastice etc.
- instruire muzicală: cor, dirijat, orchestră de coarde și de suflători
- acțiuni de colportaj și de evanghelizare
- seminare cu teme de interes pentru tineri: prietenie, autoeducare etc.
- excursii și vizite în țară și în străinătate
- programe speciale susținute în biserici sau în afara ei
- acțiuni sociale și de ecologizare (de exemplu TinServ)
- seri de părtășie cu jocuri, concursuri și invitații speciale
- festivaluri de creație etc.

În încheiere, dorim să ne reamintim că „în sensul cel mai înalt, lucrarea de educație și lucrarea de răscumpărare sunt una...” (Ellen White, *Educație*, p. 21). Ne dorim să fie așa și la Liceul Teologic Adventist „Maranatha”.

În slujba nevestei lui Naaman

ROMULUS CHELBEGEAN

Un episod biblic absolut impresionant. Plin de învățături profund spirituale. Datorită complexității scenariului, oricine poate învăța din această relatare ceva bun. În traducere modernă, am zice că Naaman e ministrul apărării naționale și comandantul suprem al armatei unei țări cotropitoare. Elisei e un pastor vizionar cu responsabilități administrative, iar Ghehazi, un angajat al bisericii cu rol instrumental. Cele două femei care apar la începutul povestirii pot fi recunoscute în societatea contemporană marcată de globalizare ca soția-trofeu și ajutorul ei casnic, o tânără de nota zece dintr-o țară subdezvoltată.

Învățături specifice pentru bărbați?

În cazul lui Elisei, dacă ești omul lui Dumnezeu, deși ești detașat de lume, ai control asupra oricărei situații.

În cazul lui Naaman, dacă ești în nevoie și-L cauți pe Dumnezeu cu sinceritate, El se va lăsa găsit, îți va oferi vindecare holistică și-ți va schimba

Și sirienii ieșiseră în cete la o luptă și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman.

1 Împărați 5:2,3

concepția cu privire la Divinitate, lume și viață.

În cazul lui Ghehazi, dacă ești lacom, pervers și transformi darurile divine într-o afacere pentru profit personal, Dumnezeu te va pedepsi. Toate acestea, în cazul în care ești bărbat. Bun sau rău.

Cât despre neajutoratul împărat amintit în treacăt, Dumnezeu să-i ierte infantilismul.

Dacă însă ești femeie, există pentru tine doar două roluri posibile în această povestire: nevastă sau slujnică a nevestei. Exiști doar în introducere și ai de ales între poziția secundară a nevestei cicălitoare și poziția terțiară a prizonierei de război care-și depășește cu timiditate condiția. Indiferent ce rol alegi, deși vei avea o contribuție-cheie – absolut esențială, sine qua non – în inițierea evenimentelor narațiunii, pe măsură ce povestirea iese din cadrul domestic, de sub acoperișul căminului, rolul tău se va diminua considerabil pentru ca, în final, să dispari complet de pe scena publică, simplu, fiindcă acțiunea „importantă” se petrece doar între bărbați și/sau între bărbați și Dumnezeu.

Fiind un creștin onest și cu multă sensibilitate spirituală, la momentul acesta, te oprești din citit și nu știi ce să mai crezi. Cum de n-ai sesizat niciodată aspectul discriminării social-religioase dintre bărbat și femeie în Scriptură?

Luată în ansamblu, Biblia propovăduiește, de fapt, egalitatea sexelor, atât prin creație, cât și prin mântuire. Dacă defavorizarea și subordonarea femeii n-a fost ideea lui Dumnezeu,

atunci a cui a fost? Să nu ne grăbim să dăm vina pe Lucifer.

Să evităm, de asemenea, fuga la Geneza 3. Știm deja prea bine că, nici chiar în urma păcătuirii, Dumnezeu nu blestemă pe nimeni și nimic. Ca Unul care poate vedea sfârșitul de la

început, El privește simplu cu durere în viitor și prevede ce anume se va întâmpla. Ceea ce spune Creatorul în Geneza 3 este că, datorită căderii, atât condiția, cât și dinamica familiei umane se vor schimba inevitabil. În încercarea disperată de a recupera ceea ce s-a pierdut, bărbatul își va asuma un rol, femeia un altul. Atât scenariul, cât și regia însă, îi vor aparține omului, ca făuritor de cultură și civilizație, Dumnezeu urmând să-și limiteze și adapteze atât căile de acces către sufletul uman, cât și mijloacele de a-i oferi din nou edenica posibilitate a alegerii între bine și rău la cadrul impus de structura socială respectivă. În acest ultim paragraf, m-am adresat mai mult lui Naaman

Acum am o vorbă bună pentru femeile: mamele, surorile și ficele noastre.

Vă mulțumim, fiice ale Evei, fiică de Dumnezeu! Dacă mai puteți găsi în sufletul vostru câte ceva din resursele fizice, mentale, emoționale și spirituale pe care cultura noastră androcentrică vi le-a sabotat sistematic, vă rugăm să ne iertați! N-am făcut-o din răutate, ci fie din pură ignoranță, fie din cauza orbirii aduse de păcat.

Și, dacă mai sunteți încă în viață și active în biserică, ne-am bucura să fiți nu numai martorele, dar și generatoarele unui climat social religios care să facă dreptate – activ și retrospectiv – tuturor femeilor fără nume care apar sau nu apar pe paginile unei istorii sacre scrisă exclusiv de bărbați.

Ai o reacție, o întrebare, o sugestie, un comentariu sau o experiență de împărtășit pe această temă? Scrie-ne la curierul.familiei@gmail.com

Membru al Congresului SUA: Separarea Bisericii de Stat nu ar trebui să blocheze mesajul religios

ELIZABETH LECHLEITNER/ANN

Fără libertatea de exprimare a religiei, nicio discuție asupra întrebărilor fundamentale – „Care este sensul vieții?” și „Care sunt drepturile și obligațiile mele?” – nu este completă, a declarat un membru al Congresului Statelor Unite.

„Sper ca «piața ideilor» să aibă mereu loc pentru credință și religie – nu pentru a le controla, nu pentru a le domina, ci pentru a putea avea mereu loc la această masă”, a declarat J. Randy Forbes, împrumutând o frază din decizia Curtii Supreme a SUA cu privire la Primul Amendament.

J. Randy Forbes, vorbind în cadrul celei de-a VIII-a Cine Anuale pentru Libertate religioasă din Washington, D.C., pe 13 aprilie, le-a reamintit participanților că Primul Amendament din Constituția SUA garantează libertatea religioasă și el nu a fost conceput să împiedice discuțiile religioase sau expunerea opiniilor comunităților religioase, ci, mai degrabă, pentru a menține deschise discuțiile pentru ca ideile despre credință și libertate să poată fi prezentate.

J. Randy Forbes, membru al Congresului SUA pentru statul Virginia din partea Partidului Republican, a înființat și este președintele Grupului pentru Rugăciune al Congresului. El se teme că eforturile

zeloase de a păstra separarea Bisericii de Stat pot să blocheze libertatea de exprimare a credinței.

„Peste tot văd semne cu «trecerea interzisă». Noi spunem astfel: «Acesta nu este locul potrivit pentru discutarea credinței sau a religiei», a spus el.

Evenimentul anual este organizat de Asociația pentru Libertate religioasă din America de Nord, revista *Liberty* și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Printre vorbitorii anteriori s-au numărat actualul Secretar de Stat, Hillary Clinton, la acea vreme senator de New York, precum și senatorii John Kerry și John McCain.

Dave Hunt, purtătorul de cuvânt al Camerei Reprezentanților Statului Oregon, a spus: „Am afirmat foarte clar că banii publici și deciziile publice nu ar trebui să încurajeze o anumită religie în defavoarea alteia; am spus foarte clar și că oamenii pot să-și practice religia în mod liber fără a impune acea religie altei persoane.”

David Hunt, care a primit Premiul Național al Cinei Anuale pentru Libertate Religioasă pentru propunerea Legii libertății religioase la locul de muncă, votată de curând în Oregon, a declarat că speră ca legea să încurajeze celelalte state și, în final, guvernul federal, pentru a adopta măsuri similare. Amintind sprijinul extrem de larg de care a avut parte această lege, David Hunt a numit libertatea religioasă „terenul comun” pentru diversitatea națională. „Libertatea religioasă și neutralitatea nu sunt și nu ar trebui să fie chestiuni pentru partizanat. În Oregon, am dovedit că oamenii pot să trăiască împreună, trecând peste

convingerile lor politice și tradiții.”

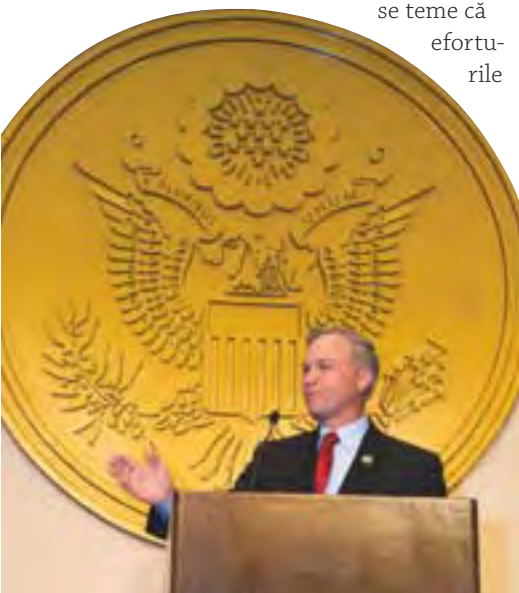
David Hunt a fost unul dintre susținătorii libertății religioase care au fost onorați pentru eforturile lor în cadrul cinei.

Gregory W. Hamilton, președintele Asociației Nord-Vestice pentru Libertate religioasă, a primit Medalia A. T. Jones pe 2010. Hamilton a susținut atât adoptarea Legii libertății religioase la locul de muncă din Oregon, cât și abolirea interdicției din 1923 prin care nu era permisă purtarea de haine religioase în școlile din acest stat.

Samuel Ericsson, președintele

fondator al Advocates International, o rețea de avocați, judecători și alți lideri care se concentrează asupra problemelor legate de libertatea religioasă, a primit Premiul Internațional. După acceptarea distincției, Samuel Ericsson i-a sfătuit pe participanți să nu lase la voia întâmplării problemele legate de libertatea religioasă. „Ce fel de credincios ești? Ești genul care merge contra curentului? Sau ești doar cel care așteaptă și speră ca lucrurile să meargă bine? Tu hotărăști dacă iei inițiativa, dacă vrei să te implici, dacă ești entuziasmat, dacă îi recrutezi și pe alții și dacă îți folosești timpul și talentele în acest mod.”

Ecouri pozitive și speranțe

DR. VALENTIN NĂDĂȘAN

Eforturile umane și investițiile substanțiale pe care le-a prilejuit Expoziția de Sănătate nu au rămas fără ecou. Interesul participanților s-a dovedit a fi unul de durată și s-a concretizat în organizarea mai multor cluburi de sănătate în trei dintre bisericile locale din Târgu-Mureș. Aceste cluburi sunt în plină desfășurare la ora actuală și se bucură de contribuția inimoasă și calificată atât din partea personalului medical, cât și a celorlalți membri. Astfel, la Biserica Adventistă Omega s-au desfășurat cluburi de boli cardiovasculare, de activitate fizică și de nutriție. Echipa locală a fost sprijinită de tinerii de la Școala de misionari medicali de la Herghelea. În Comunitatea Târgu-Mureș C se desfășoară, de asemenea, un club de nutriție susținut cu entuziasm de tinerii medici, studenții mediciniști și de o echipă neobosită de bucătărese ale căror preparate culinare vegetariene au fost degustate și mult apreciate de către participanți. Ultimul dintre cluburile de sănătate din municipiu a debutat în luna martie la Comunitatea Târgu-Mureș B, unde există un deosebit interes din partea cetățenilor de etnie maghiară.

De fapt, chiar de la începutul lui, anul 2009 a fost un an deosebit de dens în activități de sănătate pe tot cuprinsul Conferinței Transilvania de Sud. În prima parte a anului, s-a desfășurat la Brașov o expoziție cu o participare foarte numeroasă găzduită în incinta Universității de Medicină. Evenimentul a fost larg mediatizat în cadrul mass-mediei brașovene. Ca

urmare a acestei expoziții, s-au putut organiza mai multe cluburi de sănătate, atât la Brașov, cât și în localități învecinate, cum ar fi clubul de sănătate din Târlungeni.

Expoziții sau cluburi de sănătate s-au mai desfășurat în diverse localități urbane și rurale: Sibiu, Agnita, Târgu-Secuiesc, Fărăgău, Lunca, Idecu de Jos, Sârmașu și altele. Despre activitatea desfășurată la Sibiu, pastorul Creța Marius ne-a relatat: „Avem un club de sănătate în cadrul Bibliotecii Județene Astra, care a început pe 15 ianuarie 2010. Numărul membrilor participanți a depășit 100, iar întâlnirile clubului au loc o dată la două săptămâni, cu o prezență medie de cca 50 de persoane. Seminarele medicale au fost susținute de dr. Despina Tica din Sibiu, dr. Florin Teodoru și dr. Roland Herman din Mediaș, precum și de dr. Valeriu Gheorghită de la Centrul de Sănătate Herghelea. Pe lângă măsurarea greutății corporale, a procentului de grăsime și a tensiunii arteriale, participanții au beneficiat și de determinări ale glicemiei și colesterolului. Biblioteca Astra susține mediatic acțiunea și ne pune la dispoziție foaierul sediului său pentru seminare. Fiecare seminar este însoțit de o degustare și prezentarea unor rețete culinare.”

Comunitatea locală – o verigă esențială pentru o viață mai sănătoasă

În urmă cu trei decenii, Finlanda era țara cu cea mai mare mortalitate cardiovasculară din lume. „Aplicarea unor măsuri, cum ar fi: schimbări sim-

ple în alimentație, renunțarea la fumat și includerea a 30 de minute de mișcare zilnic, a făcut ca această mortalitate să scadă cu 80%”, a declarat prof. dr. Pekka Puska, principalul inițiator al programului finlandez de prevenire a bolilor cardiovasculare și actual președinte al World Heart Federation, care a participat la o reuniune organizată de Societatea Română de Cardiologie în luna februarie anul acesta. Eficiența ieșită din comun a programului s-a datorat impactului sinergic al măsurilor luate pe mai multe planuri: integrarea recomandărilor privind o alimentație corectă și echilibrată în toate serviciile de sănătate și în special cele primare, implementarea de programe de promovare a unei alimentații corecte în parteneriat cu ONG-uri și mass-media, derularea de programe de informare în școli și instituții educaționale, realizarea unor parteneriate cu industria alimentară pentru promovarea alimentelor sănătoase și adoptarea de măsuri la nivel legislativ.

Este evident că prezentul este timpul unor acțiuni ample și coerente. Comunitățile locale adventiste, înzestrate cu personal medical bine pregătit și membrii laici cu multă disponibilitate pentru misiune medicală, au un loc privilegiat în această lucrare importantă. Exemplul lui Isus obligă. Scănteia eforturilor generoase nu trebuie să se stingă. Revoluția pentru o viață din belșug este posibilă și fiecare dintre noi poate fi o mână dreaptă în plină acțiune.

ASI România – un mod diferit de a crea valori!

Prof. univ. dr. LEONARD AZAMFIREI

Asociația pentru Suport și Inițiativă din România, mai cunoscută sub denumirea de ASI România, este o organizație care deja a căpătat, după o activitate de 13 ani, o recunoaștere binemeritată în lumea adventistă nu doar din țară, ci și din întreaga Europă. Ea reunește oameni de afaceri adventiști care cred că au o responsabilitate suplimentară în administrarea afacerilor, punând la dispoziția lui Dumnezeu și a semenilor lor o parte din resursele pe care le au. Prin numărul și prin valoarea proiectelor susținute în diverse regiuni ale țării, ASI România a fost una dintre soluțiile eficiente la care s-a recurs pentru proiecte mai mici sau mai mari. Sola Scriptura, postul Speranța TV, Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Herghelea, Centrul de Sănătate de la Podiș, Bacău, Școala Generală „Mihai Ionescu” din București și Școala Generală „Omega” din Târgu-Mureș reprezintă doar câteva repere majore printre multe alte zeci de proiecte care, de-a lungul timpului, au primit finanțare de la ASI România. Recunoașterea internațională a organizației a fost confirmată de organizarea, în anul 2008, a Convenției ASI Europa, în România, dar și prin faptul că ASI România este, în prezent, cea mai numeroasă organizație națională de acest fel din Europa.

Activitatea ASI România s-a adaptat, de-a lungul vremii, realităților și nevoilor existente. În egală măsură, capacitatea de finanțare a ASI a depins nu doar de disponibilitatea membrilor

ASI de a-și respecta angajamentele, deplină de fiecare dată, dar și de realități economice nu întotdeauna propice, independente de acestea.

Procedura de evaluare a proiectelor a suferit de-a lungul timpului ameliorări și clarificări nu doar cu scopul de a face aceste evaluări cât mai clare, mai obiective, dar și pentru a le asigura tuturor aplicanților aceeași șansă în momentul depunerii proiectului. În acest fel, lucrând împreună, încercând permanent căutarea de soluții ca informațiile care ajung la ASI să fie cât mai complete, făcând criteriile de evaluare a proiectelor cât mai clare, am căutat ca proiectele selectate și apoi finanțate, parțial sau total, să fie proiecte valoroase de care să beneficieze cât mai mulți.

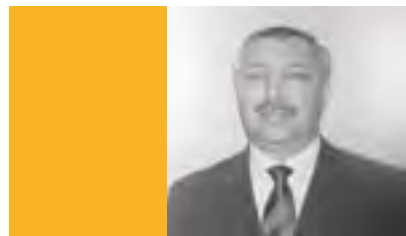
În ciuda dificultăților financiare pe care le are mediul economic actual, ASI România își propune și în acest an să continue sprijinirea unor proiecte din domeniul evanghelistic, educațional, medical și social. Pentru ca un proiect să intre în procesul de evaluare cu șanse de a fi selecționat pentru finanțare, informațiile legate de acesta trebuie trimise doar online (www.asiromania.ro). Din informațiile trimise trebuie să rezulte capacitatea proiectului de a identifica și soluționa o problemă bine definită a comunității locale, iar colectivul implicat trebuie să demonstreze capacitatea de a derula activitățile propuse. Sunt încurajate proiectele care dispun și de alte surse de finanțare, iar o bună colaborare între solicitanți și biserică este obligatorie. ASI nu finanțează proiecte de

afaceri și este preocupată ca resursele alocate să fie utilizate exclusiv pentru dezvoltarea de proiecte de care să beneficieze biserica, în ansamblul ei.

Până la sfârșitul lunii iulie, ASI România va primi proiecte pentru finanțare în anul 2011. Vă invităm să vă poziționați de partea celor care sunt implicați direct în susținerea organizației. Niciodată resursele nu vor fi suficiente pentru toate nevoile existente și de aceea este loc pentru oricine. Alăturați-vă membrilor ASI într-un efort comun, într-un exercițiu de credință al cărui rezultat vă va surprinde!

Puteți fi de partea celor care solicită ajutor, celor care au un proiect bun, viabil, de care este cu adevărat nevoie! Trimiteți-l către ASI România! Proiectul trimis poate fi unul dintre cele care, la începutul lunii octombrie, la Craiova, când se va desfășura Convenția anuală ASI, se va regăsi pe lista de proiecte selectate pentru finanțare.

ASI România este nu doar o organizație puternic atașată valorilor Bisericii Adventiste. Este și o stare de spirit, un alt mod de viață! Este un alt mod de a-L prezenta pe Hristos, un alt mod de a crea valori!

Prezbiterul bisericii

AUREL NEAȚU

Un creștin devotat

Pentru a avea influență în biserică și în afara ei, dimensiunea personală a spiritualității prezbiterului este foarte importantă. Nu poți să le dai altora ceea ce tu nu ai: „Nu veți putea exercita o influență care să îi transforme pe alții, dacă nu v-ați umilit și înnobilit propriile inimi, făcându-le sensibile prin harul lui Hristos.” (Ellen White, *Evangelizarea*, p. 48)

Din această perspectivă prezbiterul trebuie să fie:

☞ Un creștin consacrat – o profundă spiritualitate și un caracter puternic sunt caracteristicile necesare unui conducător creștin. Acestea rezultă doar dintr-o strânsă și zilnică legătură cu Hristos și trebuie să fie un proces continuu, prin care prezbiterul își va lua timp zilnic să studieze Biblia, să mediteze și să se roage.

☞ Un bun familist – Biblia sugerează că singura cale care arată dacă cineva e capabil să fie sau nu prezbiter este să se observe ce fel de relații sunt în propria familie. Dacă ați învățat să vă conduceți propria familie, astfel încât membrii ei să se bucure de o relație strânsă atât cu voi, cât și cu Dumnezeu, atunci e foarte posibil să aveți același răspuns și din partea familiei bisericii.

☞ Exemplu de curăție morală – „Fii o pildă pentru credincioși... în curăție.” (1 Tim. 4:12)

☞ Exemplu de dărnicie – nu le cereți membrilor bisericii să sacrifice mai mult decât o faceți voi înșivă. Credin-

Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și pătaș al slavei care va fi descoperită: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei. Și, când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei.

1 Petru 5:1-4

cioșia în dăruirea zecimii îi va încuraja și pe ceilalți să fie buni ispravnici.

Atribuțiile prezbiterului:

- ☞ Autoritatea și lucrarea unui prezbiter sunt restrânse la biserica în care a fost ales.
- ☞ În calitate de conducător religios al bisericii va căuta continuu, prin învățătură și exemplu, să conducă biserica într-o experiență creștină deplină.
- ☞ Sub călăuzirea pastorului sau în absența lui, poate să conducă serviciile de închinare ale bisericii și toate celelalte activități care au un caracter administrativ.
- ☞ Promovează toate departamentele și toate activitățile lucrării.
- ☞ În absența pastorului, dar cu acordul acestuia, conduce în calitate de președinte întâlniri de comitet și adunări administrative.
- ☞ Cu acordul președintelui Conferinței, în calitate de delegat al acestuia, poate să officieze ceremonia botezului și a Sfintei Cine.
- ☞ Prezintă și supune votului bisericii scrisorile de recomandare ale membrilor care vin sau se transferă.
- ☞ Îi vizitează pe membrii bisericii împreună cu pastorul sau împreună cu alți membri ai comitetului bisericii.
- ☞ Face vizite misionare, avându-i în vedere pe foștii membri ai bisericii și pe vizitatori.
- ☞ Organizează și conduce orele de pregătire a candidaților pentru botez.

neorânduială.

☞ Mediază pentru rezolvarea neînțelegerilor care apar între unii membri ai bisericii.

☞ Supraveghează activitatea casierului bisericii și a comitetului financiar.

☞ Participă și oficiază împreună cu pastorul serviciul divin de binecuvântare a copiilor.

☞ Pregătește sau conduce, în absența pastorului, servicii de ungere a bolnavilor.

☞ Predică Cuvântul și doctrina.

☞ Colaborează cu slujbașii și directorii departamentelor de la Conferință.

☞ Se îngrijește ca biserica locală să fie anunțată cu privire la toate colectele.

☞ Susține lucrarea misionară mondială.

☞ Ca unul care își dă zecimea cu credincioșie, prezbiterul poate face mult pentru a-i încuraja pe membrii bisericii să facă la fel.

☞ Trebuie să fie interesat în a-i educa pe membrii bisericii să-și folosească talanții încredințați lor de Dumnezeu.

„Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți. Fii cu luare-aminte asupra ta și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci, dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.” (1 Tim. 4:14-16)

Cine ești?

LIDIA MĂRGINEAN

Când a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa când intra pe ușă, a zis: „Intră, nevasta lui Ieroboam; pentru ce vrei să te dai drept alta? Sunt însărcinat să-ți vestesc lucruri aspre.”

Ieroboam, primul rege al Regatului de Nord a decăzut foarte repede.

A ajuns un idolatru, târând și poporul în acest păcat. Chiar dacă a fost muștrat în repetate rânduri, n-a vrut să ia seama. În acea vreme, unul dintre copiii lui, Ahia, s-a îmbolnăvit. La sfatul regelui, soția acestuia pleacă deghizată să-l întrebe pe profetul Ahia ce va fi cu copilul. Dumnezeu îi descoperă profetului cine va veni la el, iar Ahia o întâmpină cu cuvintele: „Intră, nevasta lui Ieroboam; pentru ce vrei să te dai drept alta?” A auzit apoi din gura profetului cuvinte aspre, care i-au străpuns inima. Ea s-a întors îngrozită acasă doar ca să constate că vorbele prorocului s-au împlinit.

De-a lungul istoriei biblice întâlnim și alte episoade în care diferiți oameni au vrut să-și schimbe identitatea, „să se dea drept alții”. Un alt caz foarte cunoscut este cel al lui Iacov, care s-a dat drept Esau, obținând astfel o binecuvântare ce nu era a lui. Gabaoniții s-au dat drept un popor „de departe”, de teamă să nu-și piardă viața, și exemplele ar putea continua.

Lumea noastră încurajează o astfel de atitudine. Ca și cum am fi participanți la un mare carnaval, suntem provocați să ne schimbăm identitatea, ni se vând diferite măști: măști de sărbătoare, pentru Sabat, pentru toate zilele, pentru acasă, pentru serviciu etc.

Dacă revin la soția lui Ieroboam, mă întreb de ce a vrut să se dea drept alta? Pentru ca să nu se știe... că este soția regelui.

De ce ar vrea cineva din zilele noastre „să se dea drept alta” (sau

altul)? Cred că din același motiv: „...ca să nu se știe.” Poate sunt sentimente de teamă, de frustrare, de nemulțumire, poate sunt dorințe arzătoare după ceva ce nu-ți aparține sau, pur și simplu, vrei să pari altcineva.

Toți cei care își schimbă identitatea aleg să facă lucrul acesta prin înșelăciune, recurg la minciună – ceea ce înseamnă păcat –, iar consecințele acestei alegeri sunt dureroase. Soția lui Ieroboam și-a schimbat identitatea doar ca să afle că nu mai rămâne nimeni bun în casa lui Ieroboam, pentru că singurul în care s-a găsit ceva bun murea. Iacov a purtat povara păcatului său mulți ani și, la rândul lui, a gustat și el din fructul amar al înșelăciunii. Gabaoniții au rămas cu acele încălțăminte și haine învechite, haine ale robiei, pentru totdeauna. Orice schimbare a identității costă mult prea scump pentru a te bucura de presupusele ei privilegii.

Dar tu, doamnă sau domnișoară, care trăiești în secolul al

XXI-lea, cine ești?

Dacă ești soție, trebuie să se știe că ești credincioasă soțului tău în toate aspectele vieții, ești un ajutor potrivit pentru el, iar

1 Împărați 14,6

acesta este bine văzut la porțile cetății din pricina ta. Dacă ești mamă, trebuie să se știe; copiii tăi au o purtare bună, ei sunt cel mai important câmp misionar pentru tine, vād în tine exemplul cel mai bun și te numesc fericită.

Dacă ești o adolescentă, trebuie să se știe. Într-o lume în care valorile sunt răsturnate, demnitatea, naturalitatea și curăția trebuie să izbească privirile. Dacă ești o bunicuță, și aceasta trebuie să se știe – lasă ca înțelepciunea pe care Dumnezeu ți-a dat-o de-a lungul anilor să lumineze cărarea dreaptă, iar dragostea și blândețea pe care El le-a sădit în inima ta să-i ajute pe nepoți să aleagă mai ușor calea cea bună.

Cine suntem de fapt? În Cartea neamului lui Isus Hristos, din Luca 3, ni se spune că Adam este „fiul lui Dumnezeu”. Noi cu toții suntem copii lui Dumnezeu, prin creație și prin răscumpărare, copiii Împăratului universului, prinți și prințese – o identitate de dorit. Ca prinți și prințese trebuie să ne caracterizeze demnitatea.

Acest nume trebuie purtat cu cinste, astfel încât să îți aducă laudă Împăratului prin ceea ce suntem, prin felul în care vorbim, ne îmbrăcăm, ne comportăm, păstrând pură această identitate. Cine nu este mulțumit cu identitatea primită de sus și caută o falsă identitate alege ca tată pe cel ce este mincinos și tatăl minciunii.

Și, dacă știi toate aceste lucruri, „de ce ai vrea să te dai drept alta”?

RUPE TĂCEREA – Materiale cu privire la abuzul asupra copiilor sau între parteneri

Departamentul Misiunea Femeii pune la dispoziția pastorilor și credincioșilor, dar și publicului larg câteva materiale legate de abuzul asupra copiilor sau între parteneri.

Aceste materiale urmează să fie tipărite și distribuite în toate bisericile adventiste din România, însă, pentru cei care doresc, acestea sunt disponibile pe site-ul oficial al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, www.adventist.ro (Departamentul Misiunea Femeii).

Vă încurajăm să promovați aceste materiale și în mediul electronic, prin postarea de link-uri pe site-urile dumneavoastră, pe conturile rețelelor sociale unde activați sau să le trimiteți prin e-mail celor care considerați că ar avea nevoie de aceste materiale.

De asemenea, vă încurajăm să promovați site-ul www.itfaces.me/ro realizat la nivel european, care abordează subiectul abuzului sexual. Acesta a fost tradus și în limba română și va fi actualizat permanent.

„Ca nisipul mării”

În perioada 14-16 mai, a avut loc în Constanța Festivalul de Creație AMiCUS, cu motto-ul: „Ca nisipul mării”. Au participat aproximativ 400 de studenți AMiCUS din toate filialele din țară.

Filiala AMiCUS București, organizatoarea evenimentului, i-a invitat pe Daniel Chirileanu – directorul Departamentului Tineret din cadrul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea; Robert Mandache – directorul Departamentului Tineret al Conferinței Muntenia; Ion Buciuman, realizatorul emisiunii „Poezia Speranței”; Norel Iacob, redactorul-șef al revistei *Semnele timpului*; George Uba – capelanul filialei AMiCUS București; Florin Răduț – capelanul filialei AMiCUS Craiova ș.a.m.d.

Cu această ocazie, au avut loc alegerile pentru Comitetul AMiCUS Național. Echipa de conducere este

formată din: președinte – Marcel Brândzanic; secretar – Alexandra Gorbănescu; responsabil proiecte – Andreea Onose. (AMiCUS)

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, partener la organizarea Zilelor Orașului Roman

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din orașul Roman, județul Neamț, a fost invitată să participe în calitate de partener la organizarea Zilelor Orașului Roman, din 21 mai 2010. În mod special tinerii Bisericii Adventiste sunt invitați pentru a reedita construirea și organizarea unui mini-orașel al Copiilor în Parcul Central din Roman.

Invitația Primăriei Roman vine în urma colaborării apropiate de până acum dintre cele două instituții în domeniul religios, social și educațional. Alături de comunitatea locală au anunțat că se vor implica la acest eveniment Asociația Studențească AMiCUS Iași precum și grupuri de tineri, companioni și exploratori adventiști din Iași, Bacău și Piatra Neamț. (Nicolae Alexandru, InfoMoldova)

Internetul, subiectul întâlnirii pastorale din Moldova

Pe 20 mai 2010, Conferința Moldova a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea a deschis pentru a doua oară porțile unui nou continent numit Internet.

Sediul administrativ al Conferinței Moldova a fost joi, 20 mai 2010, gazda unor discuții pastorale privind paginile web, implicațiile morale și sociale ale tehnologiei și utilizării internetului.

Dintre temele discutate și aplicațiile practice realizate cu această ocazie, putem menționa: internetul, paginile web, RSS (abonarea la știri online) și rețelele sociale.

Reacțiile pozitive ale participanților ne fac să credem că evenimentele de acest gen vor continua cu rezultate bune pentru comunitățile

de credincioși. (Nicolae Alexandru/InfoMoldova)

17-23 mai: Expo Sănătate la Pitești

În perioada 17-23 mai, s-a desfășurat la Centrul Cultural Pitești (Casa Cărții) proiectul Expo Sănătate. În primele patru zile, peste 500 de persoane au trecut pragul expoziției pentru a se informa cu privire la principiile New Start, pentru a-și evalua starea de sănătate și pentru a sta de vorbă cu medicii voluntari. Numeroși participanți au declarat că au luat hotărârea de a face schimbări în stilul de viață.

O mare parte dintre cei prezenți au asistat în fiecare seară, începând cu ora 19:00, la expunerile invitatului special, doctorul Horst Müller din Germania. Acestea pot fi accesate și pe internet, la adresa www.exposanatate.ro.

Expo Sănătate s-a încheia la Pitești cu o expoziție culinară și un concurs al cărui premiu a fost un sejur în Tabăra Națională de Sănătate, Educație și Familie de la Călimănești, din perioada 13-20 iunie 2010, alături de alte premii oferite de Casa de Editură „Viață și Sănătate” și firma SanoVita. (Lucian Ștefănescu)

Cum vor fi comunicate evenimentele din cadrul Sesiunii mondiale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

La cea de-a LIX-a Sesiune Mondială a Bisericii Adventiste, ce va avea loc între 23 iunie și 2 iulie în Georgia Dome din Atlanta, sunt așteptați zeci de mii de adventiști de ziua a șaptea. Celor care vor să urmărească știrile din cadrul sesiunii, biserica le oferă mai multe resurse pentru transmisiuni zilnice, reportaje și analize.

Adventist News Network (ANN) va publica în mod regulat știri și reportaje pe site-ul său, news.adventist.org, precum și un podcast zilnic, Atlanta 2010 Today. În plus, ANN va produce, de asemenea, o emisiune zilnică de știri, Adventist NewsLine – World Session Edition, care va fi

difuzată pe Hope Channel la ora 1:30 a.m.

De asemenea, *Adventist Review* își va relua rolul de a raporta toate hotărârile din cadrul sesiunii prin ediții zilnice ale revistei.

ANN va transmite, de asemenea, actualizările știrilor din cadrul sesiunii pe twitter.com/adventistnews.

„Vrem ca membrii bisericii să poată afla ce fac, spun și votează liderii lor”, a spus Rajmund Dąbrowski, directorul Departamentului Comunicare al Bisericii Adventiste. „Echipa noastră va transmite știri cu privire la subiectele aflate pe ordinea de zi referitoare la politica de lucru și situația financiară, precum și reportaje despre viața, personalitățile și caracteristicile inedite ale sesiunii.”

Disponibil pe pagina principală a site-ului ANN, Atlanta 2010 Today va oferi reportaje, interviuri cu noii lideri ai bisericii și comentarii, ca și transmisiuni ale serviciilor de cult, ale muzicii și ale Paradei Națiunilor.

„O sesiune a bisericii mondiale este o experiență unică și incitantă, iar podcast-ul vă va duce în mijlocul celui mai important eveniment din calendarul bisericii, prin care ascultătorii pot împărtăși experiențele celor aproximativ 70.000 de adventiști prezenți în Atlanta”, a spus John Smith, producătorul podcast-ului.

Emisiunea de știri zilnică a ANN, Adventist NewsLine, le va oferi telespectatorilor ocazia de a arunca o privire asupra activităților din cadrul sesiunii și un rezumat zilnic al știrilor. Producătorul emisiunii, Williams Costa Jr., director-asociat al Departamentului Comunicare al bisericii mondiale, a declarat că obiectivul este de a informa biserica mondială cu privire la evoluții și schimbări.

„Dacă avem o comunicare clară, acesta va ajuta ca toată lumea să aibă încredere în biserica mondială”, a spus Williams Costa Jr.

Atlanta 2010 Today și Adventist NewsLine vor fi difuzate începând de miercuri, 23 iunie. Pentru alte știri cu privire la sesiune, vizitați news.adventist.org sau gcssession.org. (ANN)

America de Sud transmite comunității mesajul Sabatului

Sute de adventiștii de ziua a șaptea din America de Sud au ieșit în stradă sâmbătă, 15 mai, în cadrul ultimei campanii continentale de sensibilizare, înregistrând donatori de măduvă osoasă, distribuind kituri pentru controlul malariei și promovând inițiative cu privire la sănătate.

Liderii bisericii au declarat că evenimentul și distribuirea a 30 de milioane de reviste au fost organizate pentru a sublinia Sabatul zilei a șaptea ca zi de speranță pentru familii, pentru sănătatea fizică și mentală și o relație mai bună cu Dumnezeu.

Inițiativa a impulsionat organizarea de marșuri atât în orașele mari, cât și în cele mici. În multe orașe au fost montate difuzoare pe camioane, mașini și motociclete. Mesajul a fost transmis sâmbătă: cu avionul în Brazilia și Argentina, prin baloane în orașul brazilian Santa Catarina, cu barca în Amazon și călare în Augustinópolis, din statul Tocantins.

„Mesajul Sabatului este important pentru populația contemporană care trăiește frenetic și este ocupată cu o mulțime de activități, deoarece este necesar să se oprească și să se gândească la viață în relație cu Dumnezeu și cu vecinii noștri”, a declarat Erton Köhler, președintele Bisericii Adventiste din America de Sud.

Biserica este o forță „practică” în viețile oamenilor, a spus Jose Fortunati, primarul orașului Porto Alegre, din statul Rio Grande do Sul, referindu-se la campania globală a bisericii împotriva violenței față de femei și copii, End It Now (Pune-i capăt acum).

Membrii bisericii din diferite regiuni au organizat caravane pentru donarea de sânge, înregistrarea a sute de potențiali donatori de măduvă osoasă și au oferit consiliere pentru un stil de viață sănătos.

În America de Sud există aproximativ 2,1 milioane de adventiști. (Felipe Lemos/ DAU/ ANN)

ASINETA MÎNDOIANU

S-a născut pe data de 11 februarie 1928 în București, în familia Romanov Nicolae și Ruxandra. A activat în Comunitatea Labirint, iar la vârsta de 19 ani s-a căsătorit cu fratele Stan Mîndoianu. Amândoi au dus o viață de lucrare în slujba Domnului și cu ajutorul Lui. Au început în Câmpina, Moreni și împrejurimile Ploieștiului. Au avut doi copii, Adriana și Eugen.

În ultimii ani, a fost membră în Comunitatea Voluntari. Pe 27 decembrie 2009, fiind foarte slăbită în urma unei fracturi, a încheiat firul vieții. Pe 29 decembrie a fost condusă de cei dragi la cimitirul Sărata din Bacău. A fost o mamă iubitoare, o bunică veselă și dragăstoașă pentru cele trei nepoate ale ei și o străbunică simpatcă și dragă celor două strănepoate. De altfel, mulți frați și prieteni mai apropiați și mai depărtați, își pot aminti cu drag de ospitalitatea de care se bucurau în familia ei și de zâmbetul cald al sorei Asineta. Așteptăm revenirea Domnului cât mai repede pentru a ne întâlni cu toți cei dragi care au adormit în Domnul și cu scumpa noastră mamă și bunică.

Anunțăm pe această cale că avem rezervată o pagină specială în care răspundem la întrebările pe care ni le adresează cititorii și consultanții revistei noastre. Dorim ca întrebările să fie pertinente și să vizeze cercetările și frământările noastre spirituale. De asemenea, întrebările să fie de interes general și să nu vizeze cazuri particulare sau să constituie un atac la persoană. Ne rezervăm dreptul de a hotărî dacă răspundem public sau în particular la o anumită întrebare. Dacă se dorește ca o anumită persoană să răspundă la o întrebare, să se specifice lucrul acesta. Noi vom face tot posibilul să împlinim dorința dumneavoastră. În cazul în care nu se poate, atunci vă rugăm să acceptați intervenția noastră în măsura posibilităților. Această inițiativă are ca scop să ne ajute să fim aproape de cititorii noștri și de frământările lor spirituale. Puteți trimite întrebările pe următoarele adrese: curierul@adventist.ro sau Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae, nr 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190. Vă mulțumim pentru colaborare!

„Totul este permis” – Chiar așa!?

Problema: Sunt cam supărat pe Pavel, pentru o afirmație hazardată și contradictorie pe care o face în mod repetat. Citatele sunt din traducerea CNS: „Toate lucrurile îmi sunt îngăduite” (1 Cor. 6:12; 10:23). Afirmația este complet derutantă: nu este deloc adevărat că toate ne sunt permise. Sau greșesc eu? Chiar toate lucrurile ne sunt permise?

Continuare

Să urmărim dezbaterea începută în numărul trecut la aceeași rubrică.

A doua problemă din text se referă la sensul pragmatic al adjectivului πάντα (panta). Sensul lexicografic este clar: *toate, totul, orice*. Dar cunoașterea sensului unui termen în dicționar nu este suficientă pentru determinarea înțelesului contextual. „Tot”, „toată”, „toți”, „toate” – pot avea o aplicație absolută, așa cum sugerează sensul evident al termenului, sau pot avea o aplicație limitată de contextul vorbirii, fenomen întâlnit de altfel în multe limbi, inclusiv în limbile biblice. Iată câteva exemple de limitare a sensului cuvântului „tot”:

„Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi” – Mat. 21:22. (Totalitatea aceasta nu include dorințe păcătoase, ambiții îngâmfate, lucruri inutile, ci se referă la toate acele lucruri pentru care El ne îndeamnă să ne rugăm în contextul imediat sau în contextul general al învățăturii lui Iisus.)

„Tot ce vă spun ei, să păziți” – Mat. 23:3. (Iisus nu Se putea referi la orice poruncă sau pretenție rabinică,

deoarece pe acestea Iisus adesea le-a combătut, ci Se referea strict la citirea și explicarea Scripturii.)

„Toate sunt curate” – Rom. 14:2,20. (Nu se referă la faptul că s-ar putea consuma orice murdărie și orice cărnuri interzise de Lege, ci se referă la impuritatea ceremonială dobândită de alimente etc., printr-o presupusă contaminare din mediul neevreiesc, cf. v. 14-17 și Marcu 7.)

„Tychikos... vă va face cunoscut totul...” – Efeseni 6:21. (Se referă strict la vești despre situația lui Pavel!)

„Pentru El am pierdut toate” – Filipeni 3:8. (Se referă strict la acele cu care se lăudase mai înainte, v. 5-7; nu vrea să spună că avusese toate lucrurile posibile din lume și le-a pierdut!)

„Salutați pe toți sfinții (credincioșii)” – Filipeni 4:21. (Se subînțelege că este vorba de credincioșii din Filippi și, eventual, de toți cei cu care s-or întâlni; nu îi include chiar pe toți sfinții de pe pământ și din cer, vii și morți, oameni și îngeri.)

„Copii, ascultați de părinții voștri în toate” – Col. 3:20. (Vrea să zică, în toate cele care țin de autoritatea legitimă a părinților, în niciun caz în sens absolut – dacă tata te ia la furat sau mama te învață să minți, sau dacă ambii părinți nu-ți permit să te botezi, pentru că ei s-au născut islamici, evrei, atei, budiști sau un fel de creștini care nu știu Scriptura, trebuie oare să-i ascuți și atunci?)

„Sclavi, ascultați de stăpânii voștri în toate” – Col. 3:22. (Se înțelege că este vorba de toate acele datorii specifice relației legale dintre stăpân și sclav; sunt excluse cazurile în care stăpânul își trimite sclavul să facă o faptă împo-

triva legii statului sau împotriva Legii lui Dumnezeu.)

„... Ci cercetați toate și păstrați ce este bun” – 1 Tes. 5:21. (În niciun caz nu îi îndeamnă pe credincioși să cerceteze toate lucrurile din lumea aceasta, bune și rele, ci se referă în mod strict la fenomenele care pretind a fi descoperiri profetice, cf. v. 19, 20.)

„Totul este curat pentru cei curați” – Tit 1:15. (Autorul nu se referă la toate lucrurile din univers, nici măcar nu se referă la toate alimentele imaginabile, ci în mod strict se referă la toate alimentele din categoria celor care erau disputate între creștini și iudei sau iudaizanti: reguli nebiblice, după tradiția părinților, obsesii și superstiții cu privire la contaminarea cu impuritate ceremonială în mediu neevreiesc, cf. v. 14.)

„A stropit cartea și tot poporul” – Evrei 9:19. (Foarte probabil nu se referă la stropirea fiecărui individ din popor, o ceremonie care i-ar fi luat lui Moise luni sau ani ca s-o aducă la îndeplinire!)

„După Lege, aproape totul este curățit cu sânge” – Evrei 9:22. (Se subînțelege din context că este vorba de obiectele și părțile sanctuarului, precum și de închinători – autorul nu vrea să spună că preoții curățeau cu sânge orice obiect din univers.)

„Deși voi cunoașteți totul (toate)” – Iuda 5. (Se subînțelege că este vorba doar de anumite cunoștințe religioase, autorul nu se referă la cunoașterea absolută.)

Aceste exemple ilustrează posibilitatea ca adjectivul „toate” să fie folosit cu un sens relativ, subînțeles, limitat de contextul logic al discursului sau

de contextul istoric. Și în ambele cazuri (1 Cor. 6:12 și 10:23), autorul se referă la aceleași probleme concrete care au apărut în discuția cu corintenii, nu face aplicații universale și absolute.

Mai întâi, merită să observăm că în ambele locuri, afirmația despre care vorbim introduce o nouă secțiune, ceea ce ne arată că trebuie să limităm acest *toate* la subiectul care urmează imediat. Și este încurajator să vedem că, în ambele cazuri, apostolul se referă la subiectul mâncărilor a căror legitimitate era disputată pe motive halakhice evreiești.¹ Carnea cumpărată de la neevrei era suspectă de impuritate ceremonială, deci fie că putea să fi fost jertfită idolilor, fie că era contaminată ritual prin atingere, deoarece necredincioșii nu respectă nici Tora, nici Halakha. De aceea iudeii nu stăteau la masă cu necredincioși, dar și când mâncau la ei acasă își făceau spălarea rituală a mâinilor – care nu era motivată de igienă, ci asigura o puritate mistică, superstiție preluată de la babilonieni.²

Acest subiect practic a fost disputat în generația aceea, nu doar în Corint, ci și în Creta (Tit 1:13-16), în Efes, Pergam, Tiatira (1 Tim. 4:3-5; Apoc. 2:6.14:20), Colosse (Col. 2:20-23), Antiohia (Gal. 2:11-13), în Roma (cf. Rom. 14), în Galileea (Marcu 7) și, nu în ultimul rând, la Ierusalim (Fapte 11:2,3; 15:19-21). În unele locuri apăruseră și poziții care duceau la extrem liberalismul lui Pavel sau poziții sincretiste: combinații de superstiții iudaice și filosofii mistice păgâne (pregnostice).

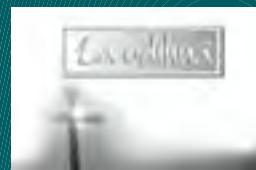
¹ Măncările sunt pentru pânțe, și pânțele este pentru mâncări (1 Cor 6:13). Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 25 Să mâncați din tot ce se vinde pe piață... 27 Dacă vă pofteste un necredincios la o masă, ... să mâncați din tot ce vă pune înainte, fără să cercetați ceva din pricina cugetului. ... 29 Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. ... 31 Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. 32 Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. (1 Cor. 10:24 – 11:1)

² Constantin Daniel, *Civilizația asiro-babiloniană*, Ed. Sport-Turism, București, 1981: 219.

În 1 Corinteni 6:12, apostolul creează un joc de cuvinte, cu două forme ale aceluiași verb, mai greu de redat în traducere, dar important pentru exegeza textului:³ „Toate îmi sunt legitime, dar nimic nu are legitimitate asupra mea” sau: „Am drept la toate, dar nimic din acestea nu are drept asupra mea”; „Toate îmi sunt în putere, dar nimic nu trebuie să aibă putere asupra mea”. „Toate îmi sunt permise de Lege, dar nu voi permite niciunui lucru să mă dirijeze.” Acest joc de cuvinte subliniază sensul de „a fi în drept legal”, „a fi liber/stăpân peste”.

În concluzie, toate mâncărurile care erau în discuție, deși toate permise de Lege, nu erau neapărat și un avantaj spiritual, uneori nu aveau rol constructiv în biserică. Nimic din acestea nu trebuia să controleze deciziile creștinului. În epistolă, autorul se referă nu la avantajele personale, trupești, ci la avantajele comunitare, spirituale: pentru zidirea bisericii, pentru a nu fi scandaliza pe frații hiperconștiincioși etc. Pentru a-i convinge pe corinteni de avantajele renunțării la anumite lucruri la care avem dreptul, apostolul dă exemple personale în 1 Corinteni 9. El nu s-a folosit de anumite drepturi legitime (a fi căsătorit, a mânca ce dorește, a fi salariat al bisericii etc.), pentru a putea sluji mai mult Evangheliei, pentru slava lui Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor. Acest principiu al renunțării la unele din drepturile noastre, când exercitarea legitimă a unui drept ar putea lovi și distruge pe altul, este urmat cu consecvență de Pavel în practica și în scrierile lui. Eu cred că acesta este sensul urmărit și în textul pe care l-am expus.

³ Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος – panta moi exestin, all'ouk ego exousiasthesomai, hypo tinous. Textul siriatic (Peshitto) redă în modul cel mai natural acest joc de cuvinte derivate din radicalul šallat (a avea drept legal, a stăpâni), de unde provine și cuvântul *sultan* (șoltan = stăpânire, autoritate). Sensul corespunde foarte exact echivalentului grecesc: kol šallir li, ellá' 'ăláy 'năș lá' ništallat.

GRIPINA ATOMEI

În data de 18 martie 2010 a încetat din viață sora Gripina Atomei, membră a Comunității Brașov A.

S-a născut la 9 februarie 1921 în comuna Hudești, Botoșani. A încheiat legământ cu Domnul la vârsta de 19 ani. S-a căsătorit cu Roșca Dumitru și în 1941 li s-a născut primul copil – Emilia. Bucurie urmată de durere – soțul moare în război. În 1947 se recăsătorește cu fratele Ion Atomei. Dumnezeu le binecuvântează căminul cu încă patru copii, doi băieți și două fete, și, de-a lungul anilor, s-au mai adăugat, pe rând, opt nepoți și patru strănepoți.

Toți cei care au cunoscut-o au apreciat noblețea sufletească, răbdarea, bucuria de a da, de a ajuta, de a sprijini și mângâia. În 1968 familia s-a mutat la Brașov. O ocazie pentru sora Gripina să-i ajute pe toți aceia care au venit din Moldova să se stabilească aici în următorii ani. Bucuria de a oferi și altora din binecuvântările primite de la Dumnezeu a caracterizat-o până la sfârșit.

Și-a încetat alergarea pe acest pământ cu speranța că în foarte scurt timp Mântuitorul iubit va veni în slavă și va putea să fie alături de El pentru veșnicie, împreună cu aceia pe care i-a iubit. La serviciul divin de înmormântare, care a avut loc pe 20 martie, cuvântul de mângâiere a fost rostit de pastorul Horea Tămășan.

O decizie bună

ADELA BANCĂU

Pentru Andrei, 1 Iunie, începutul primei luni de vară, este o zi plină de bucurii. Soarele începe să strălucească mai puternic, căldura pune stăpânire peste pământ, iar cerul devine de un albastru intens – toate condițiile să te bucuri de viață.

Dar Andrei mai are un motiv să fie bucuros: este Ziua Copilului, de fapt a tuturor copiilor, și, în această zi, poate să-și cheltuiască, pe ce vrea, toate economiile de la începutul anului și până acum. Iar el vrea de mult o bicicletă cu schimbător de viteze. Văzuse la Alexandru, colegul lui de școală, dar el voia să-și ia o bicicletă mai tare decât a lui. Vizitase de atâtea ori magazinul cu articole sportive, încât știa prețurile pe dinafară. Cea care îi plăcea cel mai mult era scumpă, și nu avea suficienți bani, dar nu era o problemă, pentru că bunicul îi promisese că avea să-i completeze diferența.

Așa că se trezi dis-de-diminează să discute cu părinții înainte ca aceștia să plece de acasă. Le ceru permisiunea să meargă împreună cu bunicul la cumpărături – știa el de ce îl preferă pe bunicul – și o obțină. După ce îi convinse pe părinți că asta voia, o zbughi pe ușă pentru a se întâlni cu bunicul.

– Sunt gata, bunicule. Haide, grăbește-te! Vreau să mergem pe drumul cel mai scurt. Mă tem că ar putea să cumpere altcineva bicicleta. Sunt nerăbdător să o am!

Drumul cel mai scurt trecea prin parcul din apropierea casei lui Andrei. Parcul era frumos amenajat, cu multe băloane și cartoane colorate. Era plin de copii veseli și zglobii. Erau chiar și întreceri cu trotinete, role și biciclete. Toți copiii aveau câte ceva sau... nu chiar toți... aproape toți. Mai erau doi copii pe marginea aleii, care priveau curioși la tot ce se în-

tâmpla în jurul lor. Îi cunoștea pentru că stăteau în apropiere. Întotdeauna erau însoțiți de bunica lor, o femeie bătrână și bolnavă, care de fapt era ca și mama lor. Părinții îi abandonaseră de mici și fuseseră crescuți de ea. Dar niciodată până atunci Andrei nu se gândise la ei. De ce ar face-o acum?! Mintea lui era preocupată cu altceva: să intre cât mai repede în concursul cu biciclete. Privind la bunicul pentru a-i cere să se grăbească, Andrei observă pe chipul lui o ușoară tristețe. Îi urmări privirea și înțelese. Ceva îl preocupa. Dar ce?

După un timp, bunicul începu să-i povestească despre țări sărace, unde copiii nu se bucură de această zi, unde nu primesc niciun cadou și nici măcar atenție și dragoste. Acolo sunt copii care nu au posibilitatea să meargă la școală. Cei mai mulți sunt părăsiți de părinți și lăsați să supraviețuiască singuri. Abia dacă au cu ce trăi, sunt flămânzi și dezbrăcați. Unii chiar mor de foame. Alții sunt bătuți și puși la munci grele, forțați să facă tot felul de lucruri neplăcute. De jucării nici n-au auzit. Dar cel mai mult suferă din lipsă de iubire. Dacă ar avea și ei părinți,

frățiori, bunici... sau măcar un prieten, ce fericiți ar fi!

Andrei se întristă, iar pasul grăbit i se mai domoli. *De ce oare să existe copii singuri și nefericiți?* Nu înțelegea cum părinții lor putuseră să-i abandoneze, cum oamenii din jurul lor nu făceau nimic să-i ajute. Nu înțelegea de ce oamenii bogați nu le săreau în ajutor.

– Bunicule, de ce nu face nimeni nimic pentru ei?

– Andrei, sunt unii care ar avea posibilitatea să le ofere un mic ajutor, dar preferă să cheltuiască banii pe lucruri care nu sunt neapărat necesare.

Nu era sigur, dar simți că bunicul vorbea și despre el. O tristețe palidă îi umbri chipul ce, cu câteva clipe mai înainte, radia de nerăbdare. Începu să se gândească ce ar fi mai bine să facă: să-și cumpere bicicleta atât de mult dorită, să cheltuiască banii pe un lucru „necesar” sau mai bine să... doneze banii, pe care îi strânsese un an întreg, pentru un copil sărac. A analizat fiecare variantă și...

– Bunicule, aș putea să-mi cumpăr o bicicletă mai ieftină, iar banii rămași să-i dau unui copil sărac.

Bunicul zâmbi de varianta pe care o alesese Andrei, convenabilă mai mult pentru el, dar era bucuros de pasul făcut, de altfel destul de greu pentru un copil obișnuit să nu-i lipsească nimic.

– Îmi place hotărârea ta. Nu sunt foarte mulți bani, dar știi că, pentru cineva anume, s-ar putea ca gestul tău să însemne mai mult decât ai putea crede, să însemne o rază de bucurie. Și ține minte că cei care aduc o rază de soare în viața altora, nu pot ține soarele departe de ei înșiși. Sunt convins că te vei bucura de hotărârea ta, când te vei gândi că ai putut să oferi hrană unui copil flămând.

Vindecă pentru a sluji

SORIN GOLEANU

„Când primesc alimentele din partea ADRA, le dau și eu la vecinii mei câte ceva din ceea ce am. Așa cum Dumnezeu ne dă nouă, le dăm și noi altor amărâți” sunt cuvintele unei mame sărace, Adriana, care are trei copii mici, între care o fetiță de 9 ani, bolnavă de SIDA.

Am fost impresionat ascultând mărturia acestei mămici și m-am întrebat cum poate cineva, în situația ei, să facă gestul acesta frumos!

M-am dus atunci cu gândul la cuvintele apostolului Pavel, care spune:

„Eu dar mă pot lăuda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu. Căci n-aș îndrăzni să pomenesc niciun lucru pe care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca să aducă neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele.” (Romani 15:17,18)

Dintotdeauna mi-au plăcut aceste afirmații, prin care Pavel vorbește despre slujirea sa. Oare ce îl motivează ca să facă mereu din slujirea aproapelui o prioritate?

Pentru a primi răspuns la această întrebare, să privim, pe scurt, la trei episoade din viața Domnului Isus:

1. **ZACHEU**, un om bogat, din cetatea Ierihon, dorește să-L vadă pe Domnul Isus. Face tot ce poate pentru asta. Isus îl observă în pomul în care se urcase, îl invită jos, vorbindu-i despre dorința Lui de a intra în casa sa. În timp ce toți ceilalți nu priveau cu ochi buni vizita Mântuitorului în casa unui vameș păcătos, Zacheu rostește cuvinte extraordinare: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.” (Luca 19:8)

Este interesant de remarcat faptul că nimeni nu i-a cerut să facă gestul acesta. Ar fi putut să își aducă multe argumente prin care să alunge gândul acesta care-i venise în minte și să nu rostească această promisiune, însă el dă glas simțămintelor sale. Cuvintele Domnului Isus răsună apoi atât de frumos: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta.”

2. **SOACRA LUI PETRU** este bolnavă, prinsă de friguri mari. L-au rugat pe Isus pentru ea, iar Domnul „S-a plecat spre ea, a certat frigurile și a lăsat-o frigurile.” (Luca 4:39 p.p.)

Ce face ea după ce a primit vindecare? Nu se bucură doar că Petru a făcut posibil ca ea să se întâlnească cu Isus. Nu îl încurajează pe el ca să-L urmeze și să-L slujească mereu pe Isus, ci „ea s-a sculat îndată și a început să le slujească.” (Luca 4:39 u.p.)

3. **MARIA**, în timp ce Isus era în casa lui Simon, face un gest care, deși neînțeles de ceilalți, este apreciat de Isus. Ce o face pe această femeie să-I spele picioarele Domnului cu acel mir scump și să le șteargă apoi cu părul capului ei?

Observăm, în toate cele trei tablouri biblice, dorința omului de a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru vindecare, pentru binecuvântările primite.

Deși Isus nu a condiționat niciodată vindecarea de slujire, ci doar de credință, slujirea a venit ca un răspuns natural, ca un mulțumesc. Exact acesta a fost și motivul pentru care apostolul Pavel avea ca prioritate slujirea celorlalți.

Nu am simțit oare și noi prezența mântuitoare a Domnului Isus în casa noastră?

Nu am fost și noi eliberați de „frigurile” păcatului și am beneficiat de iertare deplină și de multe binecuvântări nemeritate din partea lui Dumnezeu?

Cum Îi mulțumim Celui care s-a purtat atât de frumos cu fiecare dintre noi?

Apostolul Pavel ne spune, din partea lui Dumnezeu, că „niciunul dintre noi nu trăiește pentru sine” (Rom. 14:7) și că „suntem înaintea lui Dumnezeu o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării.” (2 Cor. 2:15)

Prin cuvintele profetului Isaia din capitolul 58, versetul 7, lucrurile sunt aduse și mai mult la nivelul practic: „Împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău.”

Un gând inspirat spune: „Fiecare rază de lumină revărsată asupra altora va fi reflectată asupra inimilor noastre. Fiecare cuvânt amabil și de simpatie spus celui întristat, fiecare faptă făcută pentru despovărea celui apăsător și fiecare dar pentru a acoperi nevoile semenilor noștri, dăruit cu gândul de a-L slăvi pe Dumnezeu, vor avea ca rezultat binecuvântări pentru dător. Cei care lucrează astfel ascultă de legea Cerului și vor primi aprobarea lui Dumnezeu.” (Ellen White, *Mărturii*, vol. 4, p. 52)

Vindecă pentru a sluji!

Sunt aceste cuvinte
o realitate și în
viața ta?

INSTITUTUL TEOLOGIC
ADVENTIST

ADMITERE 2010

Programe de studii:

CS Master în Teologie

Durata studiilor: 2 semestre / 1 an, cursuri de zi

Program de studii în limba engleză

Perioada admiterii: 15 - 30 iunie

CS Teologie adventistă pastorală - specializare acreditată

Durata studiilor: 8 semestre / 4 ani, cursuri de zi

Diploma acordată: licență în teologie

Înscrieri: 5 - 12 iulie 1 - 6 septembrie

Examen: 13 - 14 iulie 7 - 8 septembrie

CS Asistență socială - specializare acreditată

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani, cursuri de zi

Diploma acordată: licență în asistență socială

Înscrieri: 12 - 19 iulie 6 - 13 septembrie

Interviu: 20 iulie 14 septembrie

CS Pedagogia învățământului primar și preșcolar

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani, cursuri de zi

Diploma acordată: licență în științe ale educației

Înscrieri: 12 - 20 iulie 6 - 15 septembrie

Interviu: 21 iulie 16 septembrie

CS Limba și literatura română - Limba și literatura engleză

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani, cursuri de zi

Diploma acordată: licență în filologie

Înscrieri: 12 - 21 iulie 6 - 15 septembrie

Interviu: 22 iulie 16 septembrie

Instruiește
mintea

Transmite
valori

Afirmă
credința

INSTITUTUL TEOLOGIC ADVENTIST

Șos. Florești, nr. 11-13, Cernica

077035, jud. Ilfov, România

Tel/Fax: (+40) 021 349 53 30, (+40) 0744 48 51 23

e-mail: secretariat@institutadventist.ro

www.institutadventist.ro

